

Рождество или съюз на Бог с човечеството

Монс. Петко Христов,
Никополски епископ

Скъпи братя и сестри,
Съюз на Бог с човечеството - ето какво казва свети Августин през V век за Рождество Христово!

„Христос е Бог, който се единява наистина с човечността, без да изгуби нищо от Своята божественост. Това е едно истинско единение.“ И затова предлагам на вашето внимание едно кратко размишление върху откъс от проповедта на свети Августин.

„Истината днес се издигна от земята; Христос се роди от плът.“

Заредете се със свещена радост; нека в този ден вашият дух се присъедини към мисълта за вечния ден, пожелайте и

силно се устремете към небесните блага и тъй като получите благодатта, повярвайте, че ще станете Божи чедра.

Не се ли роди за нас във времената Създателят на времената, не се ли появи за нас Създателят на света, не стана ли в крайна сметка за нас Създателят - самият Той създание?

Защо вие, о смъртни, се занимавате все още с това, което е смъртно? Защо посвещавате всички ваши сили, за да задържите - ако е възможно - още малко един нетраен живот? От най-блестящите надежди, които се разпространяват по земята и за тези, които

На стр. 8

„Рождество“ -
художник Полидоро Ланцани

Ние избираме гали да станем светци

Литургичен празник на мъченика Босилков;
110 години от рождението му

Празникът на блажения епископ и мъченик Евгений Босилков беше отбелязан тържествено в неговото светилище в родния му град Белене на 13 ноември 2010 г. В черквата „Рождение на Света Дева Мария“ се събраха поклонници от всички енории на Никополската епархия. Преди тържествената литургия от

11.30 ч. в Центъра за културно и религиозно възпитание „Блажен Евгений Босилков“ се проведе среща на семействата от епархията. Тя беше открита от епископ монс. Петко Христов, който обяви решението на Епархийния пасторален съвет предстоящата литур-

На стр. 8

150 години Католическа апостолическа екзархия в България

Изминаха три години на ревностна подготовка на дългоочакваното събитие за католиците от източен обред в България. Първата година бе посветена на миналото и дълбоката вяра. Втората - на настоящето на Църквата, изразено чрез надеждата. Третата година бе посветена на бъдещето в светлината на любовта. Вяра, Надежда и Любов - вчера, днес и вовеки - три истин-

Празник на духа и тържество на вярата

ски силни послания, над които размишлявахме и споменавахме нашите предци, съратници, духовни и светски лица, живели и посветили делото и живота си на каузата за независима българска Църква.

Във вековете на робство българите жадуват за вярата си. Бунтуват се срещу гръцките богослужения и песнопения. Така се заформя ядро, застъпващо идеята, че в бор-

бата за църковна независимост трябва да се използва подкрепата на западните сили. Обръщайки се към Ватикан, българите срещат разбирание и бързо успяват да създадат благоприятни предпоставки за разрешаване на българския църковен въпрос. През декември 1860 г. папа Пий IX приема декларацията на български възрожденци и

На стр. 5

Нов енорийски център в село Малчика

На 20 ноември в енорията в с. Малчика беше осветен новият енорийски център „Света Анна“. Много гости от Италия бяха дошли специално за откриването. Това бяха: провинциалният настоятел на отците пасионисти, мисионери в епархията, отец Пиерджорджо Бартоли; пасионистите отец Фортунато Грасели, отец Енцо Марини, отец Паоло Аурели - мисионер в Индонезия, отец Тито ди Стефано - настоятел на манастира на пасионистите в Перуджа, отец Роберто Факинеи от светилището на свети Габриел

На стр. 8

Подкрепете един самотен и болен възрастен човек Дарение от 60 лв. ще му осигури домашни грижи за един месец

МОЖЕ ДА ГО НАПРАВИТЕ, КАТО:

● Изпратите SMS с текст DMS CARITAS Каритас на кратък номер 17 777 за всички мобилни оператори. Цената за един SMS е 1.20 лв. с ДДС.

● Направите дарение по банков път на посочените банкови координати:

Получател/Титуляр:	КАРИТАС БЪЛГАРИЯ
IBAN:	BG71RZBB91551060169315
BIC:	RZBBBGSF
При банка:	 Райфайзенбанк (България) ЕАД
Адрес на банката:	1000, София, ул. „Янко Сакъзов“ № 10
Основание за плащане:	Домашни грижи

Получател/Титуляр:	КАРИТАС БЪЛГАРИЯ
IBAN:	BG37 FINV 9150 12BG N08K MX
BIC:	FINVBGSF
При банка:	 Първа инвестиционна банка
Адрес на банката:	1000, София, бул. „Васил Левски“ 95
Основание за плащане:	Домашни грижи

Завърши годишната среща на източнокатолическите епископи от Европа

София, 5-7 ноември 2010 г.

ОФИЦИАЛНО КОМЮНИКЕ
От 5 до 7 ноември 2010 г. в София се проведе годишната Среща на източнокатолическите епископи от Европа съвместно с честването на 150 години от Католическата църква от източен обред в България. На събитието по покана на екзарх Христо Пройков участваха кардиналите Петер Ердьо, председател на Съвета на епископските конференции от Европа (СCEE), и Леонардо Сандри, префект на Конгрегацията за Източните църкви, заедно с 35 епископи, представи-

тели на различни източнокатолически църкви от различни страни на Европа: от Русия до Кипър, от Словакия до Гърция. Присъстваха и представители на някои институции от Ватикан - на Конгрегацията за Източните църкви и на Папския съвет за мигрантите. За втори път такава среща се провежда под патронажа на Съвета на епископските конференции от Европа.

Литургични чествания и опознавателни обиколки на София и Пловдив - символически

На стр. 2

Завърши годишната среща на източнокатолическите епископи от Европа

От смп. 1

ни градове за историята на християнството в България - бяха съставна част от срещата заедно с поредица от заседания на тема „Критерии на църковността на източнокатолическите църкви и тяхната действителност днес“. Владците, участващи на срещата, стигнаха до извода, че критерият за църковността на източнокатолическите църкви се намира точно в тяхното пълно общение с престола на свети апостол Петър.

На 4 ноември в сградата на екзархията в София се проведе симпозиум, на който се представи историята на Католическата църква от източнославянски обред в България в светлината на 150 години от нейната уния с Рим. На това събитие, председателствано от софийския екзарх, взеха участие също и кардинал Петер Ердьо, председател на Съвета на епископските конференции от Европа, апостолическият нунций в България архиепископ Януариус Болонек, както и представители на българското правителство и представител на президента на България.

На 5 ноември сутринта се постави началото на Конференцията на източнокатолическите епископи от Европа. След началните поздравления бе отслужена кратка панихида за монс. Елеутерио Фортино, починал на 22 септември т. г., който трябваше да открие конференцията с доклад на тема „Църковните критерии на Източните църкви и тяхната днешна действителност въз основа на документите на Втория ватикански събор и на папските документи“. Използвайки опорните точки, подготвени предварително от самия монс. Фортино, и други негови записки, доклад от неговото име изнесе архимандрит Манел Нин, ректор на Гръцкия папски колеж в Рим, като се постара да изтъкне критериите на църковността на източнокатолическите църкви според мисълта на този, който дълги години е бил заместник-секретар на Папския съвет за насърчаване на единството на християните. Докладът бе последван от дискусия между присъстващите епископи.

Втория доклад преди обед изнесе архиепископ Антонио Мария Вельо, председател на Папския съвет за мигрантите, на тема „Пасторални структури за католиците мигранти от Източните католически църкви въз основа на инструкцията „Erga migrantes caritas Christi“. В доклада си архиепископ Вельо обясни положението относно приемането на източните католици, които емигрират, и техните проблеми с това да намерят или да създадат пасторални структури, които им позволяват да продължат християнския си живот в местата извън собствената си родина.

Следобед се отслужи литургия в църквата на отците успенци в Пловдив, председателствана от екзарх Христо Проиков, по време на която бяха възпоменати източнокатолическите мъченици на кому-

нистическото преследване. С възвращение екзархът разказа за предишния - 100-годишния юбилей през 1960 г., когато източнокатолическата църква в България беше почти унищожена. На честването на юбилея сам той като младо момче прислужвал в олтара заедно с тогавашния владика и единствения свещеник, който в този период бе останал жив и извън затвора.

В събота, 6 ноември, конференцията продължи с още два доклада: на архиепископ Кирил Васил, секретар на Конгрегацията за Източните църкви, и на епископ Димитриос Салахас, апостолически екзарх за Гърция. В доклада си архиепископ Васил разви темата „Отношенията на Конгрегацията за Източните църкви с Източните църкви в Европа и тяхното бъдеще“. Епископ Салахас говори по темата „Католическите църкви от източен обред в светлината на богословския официален диалог между Католическата църква и Православната църква като цяло“.

И двата доклада предизвикаха оживени дискусии между участващите. Следобед епископите посетиха Националния исторически музей, в който са събрани произведения на изкуството и други предмети, които свидетелстват за много древната история, както и за историята на християнството в България.

После групата се премести в манастира на сестрите евхаристинки. В храма, посветен на блажения Йоан XXIII, папа римски, построен на терен, закупен от самия него по времето на престоя му в България като папски представител, настоящият български екзарх представи историята на екзархията, като спомена най-важните моменти от основаването ѝ през мъченичеството и до възраждането през днешното време. Последва литургия в присъствието на множество вярващи. В проповедта си кардинал Сандри подчерта верността на предшествениците от тази екзархия към Христос и към Църквата и насърчи присъстващите да бъдат истински свидетели на вярата за идните поколения. Преди благослова на края на службата апостолическият нунций архиепископ Болонек прочете писмо, което кардинал Тарчизио Бертоне, държавен секретар на Ватикан, отпрати от името на папата към кардинал Леонардо Сандри, префект на Конгрегацията за Източните църкви, по случай 150-годишнината на Католическата църква от източен обред в България. Празникът приключи с концерт на хор „Йоан Кукузел Ангелогласният“.

В неделя, 7 ноември, се проведе заключителната сесия на конференцията, след което бе отслужена литургия в катедралния храм на екзархията в София.

Следващата среща на източнокатолическите епископи ще се проведе в Орадея, Румъния, на тема „Ще Ми бъдете свидетели: евангелизация в източнокатолическите църкви в Европа“.

София, 7 ноември 2010 г.

Програма „Домашни грижи“ на „Каритас“ за Възрастни, болни и самотни хора

„Каритас“ реализира програма „Домашни грижи“, чрез която осигурява комплексни медико-социални грижи в обичайна домашна среда на повече от 400 възрастни, болни и самотни хора - в тежко здравословно състояние и със сериозни здравословни проблеми, породени от хронични заболявания или старост, в трудна социална ситуация, с ниски или недостатъчни доходи, в невъзможност сами да се грижат за себе си и домакинството. От създаването на програмата през 2002 г. са открити и функционират шест амбулаторни центъра за домашни грижи в Русе, Белене, Малко Търново, град Раковски, Житница и София, които обслужват и хора от още осем населени места в близост до посоче-

ните градове и села.

Мобилни екипи от медицински сестри оказват комплексна грижа - почасови здравни и социални услуги, там, където възрастните хора се чувстват най-спокойно и добре - в собствения им дом. Те подкрепят хора с тежки заболявания, които не могат да си позволят ползването на скъпо платени медицински манипулации, живеят изолирано и са с ограничен достъп до здравни и социални услуги, но състоянието им изисква наблюдение и специализирана дългосрочна грижа. Пакетът от услуги включва както медицински манипулации, следене на жизнените показатели и приема на медикаменти, така и грижа за тялото, общо мобилизиране и раздвижване, помощ в домакинството, пазаруване, посредничество в контактите с личните лекари и други социални и здравни институции, придружаване, консултиране, предоставяне на помощни средства и други.

За предоставянето на домашни грижи за един месец, съобразени с индивидуалните нужди на всеки отделен възрастен човек, са необходими 60 лв. Това включва необходимите според конкретната ситуация брой посещения, услуги, манипулации, консултативи, подкрепа според индивидуалните здравни и социални потребности на болния и самотен човек.

Грижите, предоставяни от мобилните екипи на „Каритас“ в домашна обстановка, осигуряват необходимото спокойствие на възрастния човек, че изживява старините си в своя собствен дом и разчита на грижата и подкрепата на специалистите, които му помагат за подобряване и поддържане на здравословното състояние и достойно изживяване на старините.

Те имат за цел да улеснят достъпа до здравни и социални услуги на възрастните, болни и самотни хора, да подобрят жизнената им ситуация, да запазят самостоятелността и да мобилизират силите им, така че да продължат да водят пълноценен живот.

„Каритас“ - България

С много любов и вяра

120 години от основаването на село Гостиля

На 6 ноември беше отбелязана 120-ата годишнина от основаването на село Гостиля, Плевенско. Празненствата започнаха с тържествена литургия от 13 ч. в енорийската църква „Пресвето Сърце Исусово“. Тя беше отслужена от отец Стефан Калапиш и отец Койчо Димов. В 14.30 ч. в читалище „Г. С. Раковски“ кметът на Гостиля Мариана Романова изнесе доклад за основаването на селото и живота на банатските българи в Гостиля от 1890 г. до 2010 г. След интересните исторически справки кметицата представи официалните гости. Това бяха: Павел Велчов, председател на дружество „Пълкенка“ в с. Стар Бешенов в Румъния; кметът на Долна Митрополия Александър Печеняков и председателят на Общинския съвет Пепа Герашка; кметът на Бърдарски геран Цветомила Спасова; кметът на село Асеново Петър Иванов; кметът на село Ореш г-н Иларионов, много жители на Гостиля, понасто-

ящем живеещи в други населени места. След представянето на гостите в читалището беше изнесена богата фолклорна музикално-певческа и танцова програма от групи за автентичен банатски фолклор от читалищата в Гостиля, Бърдарски геран, село Крушовене, село Байкал и др. По време на честването Дружеството на банатските българи „Фалмис“ връчи две грамоти: на Борислав Лоринков за неговия принос за ремонта на енорийската църква „Пресвето Сърце Исусово“ и на Павел Куков за цялостен принос към опазване на банатската култура. Честванията на 120-годишния юбилей на село Гостиля продължиха с празнично веселие за всички гости и домакини.

Росица ЗЛАТЕВА

Ето какво сподели за големия празник на село Гостиля неговият енорийски свещеник отец Койчо Димов в интервю пред Радио Ватикан: - Католическото село Гостиля празнува 120-годишнината от своето основаване. С какво това малко село е влязло в историята на Никополската епархия и на България като цяло?

- Ние знаем от документи, че Гостиля е основана точно

преди 120 години - през 1890 г., и е интересно, че историята на това малко католическо село в Никополската епархия има в себе си чисто библейски мотиви. И в неговата история имаме едно бягство, едно завръщане, един изход след 150-годишно изгнание в Банат и накрая също един геран, един кладенец, около който се основава селото. Подобно на онази прекрасна история в книгата Битие, когато Яков бяга от бащиния си дом, от Ханаанската земя в земята Хараан и там при един

На смп. II

ИСТИНА - VERITAS

продължител на в. „Истина“ (1924 - 1949 г.)

Католическа църква в България
1606 София,
ул. „Люлин планина“ № 7
Директор
свещеник Благовест Вангелов

Тел. 954-32-62
E-mail: istina-v@techno-link.com
Pegakom Mapuo Георгиев
ISSN 0861-6450

2

ИСТИНА
VERITAS

Брой 12 (1445)
декември 2010 г.

Филипините. Католическата църква във Филипините е обнародвала пасторално послание до коренните жители на страната, в което изразява извинение и иска прощане за поведението си по време на колониализма. Преди колонизацията и християнизиранието жителите тук са били езичници, будисти и мюсюлмани. Филипините са най-голямата католическа страна в Азия и с над 70 млн. католици се нареждат на четвърто място в света след Бразилия - 155 млн., Мексико - 110 млн., и САЩ - 80 млн.

Англия. Трина англикански епископи - Андрю Бърхем от Ебсфлег, Нютън Кейт от Ричбърф и Джон Бродхърст от Мидълроу, са подали молба да бъдат приети в лоното на Католическата църква заедно с епархиите си. Така те протестират срещу решението на Англиканската църква да ръкополага жени за владици и свещеници.

Германия. Годишната международна младежка среща на икуменичното общество от Тезе ще се състои от 28 декември 2010 г. до 1 януари 2011 г. в Берлин. Очакват се над 40 хиляди участници.

+++ Бившият дългогодишен външен министър на Германия Ханс Дитрих Геншер (83) е бил запитан от германския вестник „Билд“ дали се страхува от смъртта. Геншер заявил: „Разбира се, че се страхувам, но като вярващ католик съм готов да я посрещна, когато Бог ме повика.“

Словакия. От 18 до 24 октомври т. г. в словашката столица Братислава се е провела Година на християнската култура. Във всички 21 католически енории на града всекидневно е имало литургии с проповеди, беседи и концерти с участието на представители от европейски католически страни. Началото на тази културна мисия е поставено през 2003 г. във Виена, следват Париж - 2004 г., Брюксел - 2005 г., Лисабон - 2006 г., Будапеща - 2007 г., Мадрид - 2008 г., и Берлин - 2009 г. Тези срещи се посещават масово от възрастни и млади християни. От 5,4-милионното население на Словакия над 4,7 млн. са католици.

Бразилия. Във връзка с избирането на Дилма Русеф за президент на страната Епископската конференция на Католическата църква в Бразилия е изпратила своите поздравления и пожелания. По време на президентската кампания 62-годишната Дилма Русеф е била постоянно критикувана от Католическата църква за нейното изказване за „сво-

бода и легализация на хомосексуалните двойки“.

Ватикан. Папа Бенедикт XVI е разрешил ръкополагането на китайския свещеник д-р Ву Юнвай за епископ на Североизточната китайска епархия Шанкси. Ръкополагането е извършено от епископа на гр. Фенуанг д-р Джон Ху Ченг с одобрението на държавната власт. На тържествената церемония са присъствали над 140 свещеници, 100 монахини и над две хиляди вярващи. Католическата епархия на Шанкси наброява повече от 60 хиляди вярващи, обслужвана е от 30 свещеници и 40 монахини. През 2010 г. това е осмият епископ, ръкоположен от Ватикан със съгласието на държавната власт.

+++ Светият отец е приел полския президент Бронислав Коморовски на частна аудиенция. Разговорът е продължил 50 минути. В същия ден той е приел и краковския кардинал Станислав Дживич, и председателя на Епископската конференция на Католическата църква в Полша архиепископ Йозеф Михалик, и архиепископа на Варшава д-р Казимир Нисес. След срещите цялата полска делегация е присъствала на литургия и се е поклонила в криптата пред гроба на папа Йоан-Павел II. Президентът е положил на гроба му букет от националните цветове на Полша - червен и бял.

+++ През октомври 2010 г. папа Бенедикт XVI провъзгласи за светци монахинята Мери Маккилоп (1842-1909), основателка на общността „Сестри на свети Йосиф“ - първата австралийска светица; полякка каноник д-р Станислав Казимирчик (1433-1489); канадеца Андре Бесет (1845-1937) от конгрегацията „Светият Кръст“; италианските монахини Батиста Варано (1458-1524) и Джулия Салцано (1846-1919) и испанската монахиня Кандида-Мария (1845-1912), основателка на общност.

+++ Светият отец е назначил 49-годишния капитан Кристоф Граф за вицекомендант на Папската швейцарска гвардия на мястото на досегашния капитан Жан-Даниел Пителруд.

+++ На завършилия конгрес по случай 20-годишнината от публикуването на „Католическо източно църковно право“ папа Бенедикт XVI е заявил, че Католическите църкви от източен обред са „мост към православието“. По света съществуват повече от 20 Източнокатолически църкви с над 23 млн. вярващи. Най-много са украинските католици от източен обред, следват сиро-малабарите в Индия, маронитите от Ливан

и мелкитите в Близкия изток.

+++ Папа Бенедикт XVI е приел на частна аудиенция хърватския президент Иво Йосипович. Разговорите са преминали в „много сърдечна атмосфера“ за положението в Хърватска и Босна и Херцеговина. Хърватският президент е заявил, че страната му е съхранила католическата си идентичност и е връчил официална покана на папата да посети страната, където целият народ ще го срещне като най-скъп гост. От 5,5-милионното население на Хърватска над 5 млн. са католици.

+++ Светият отец е приел на частна аудиенция председателя на Епископската конференция на Католическата църква в САЩ кардинал Франсис Джордж от Чикаго, зам.-председателя епископ Джералд Киканас от Тусон и генералния секретар на конференцията монс. Рони Джекинс. Ръководителите на епископската конференция в САЩ посещават два пъти годишно папата за консултации. След годишната пленарна сесия на американските епископи през ноември за председател на Епископската конференция на Католическата църква в САЩ бе избран архиепископът на Ню Йорк Тимъти Долан, а за негов заместник - епископът на Луисвил Джозеф Куртс.

+++ От 10 до 24 октомври 2010 г. във Ватикан се провежда синод за Близкия изток, на който присъстваха 13 представители на други Християнски църкви, двама мюсюлмани (един сунит и един шиит) и един равин. Мотото на синода бе „Католическата църква в Близкия изток: общение и свидетелство“ - „Множеството повярвали имаха едно сърце и една душа (Деян., 4, 32)“.

+++ При посещението на френския президент Никола Саркози във Ватикан папа Бенедикт XVI го е поздравил на френски с „Bonjour, monsieur le President“. Разговорите са продължили един час на френски език. Папата е заявил, че е „заклет франкофон“ и се прекланя пред Франция, която е „Първородната дъщеря на Църквата“. Саркози му благодарил за тази оценка и е заявил: „Франция няма да забравя вашето посещение през 2008 г., французите пазят отлични и скъпи спомени за вас като най-скъп гост.“ От 70-милионното население на Франция над 55 млн. са католици и тя е най-голямата католическа страна в Европа.

+++ Израелското Министерство на външните работи е обвинило Ватикан за провеждане Епископски синод за Близкия изток и го е определило като „антиизраелски и антисемитски“. В незабавния отговор на тези нападки папа Бенедикт XVI е заявил, че много епископи са се изказали доста критично срещу поведението на Израел в окупираните земи, но това не е официалната политика на Светия престол, макар да има резерви. Освен това синодът е издал „Послание на синода“, в което приканва Израел да коригира политиката си към Палестина и другите земи, „за да живеят всички народи в мир в Близкия изток“.

+++ От 4 до 7 октомври 2010 г. във Ватикан се състоя конгрес на католическата преса, на който са участвали над 200 журналисти от 80 страни. Конгресът е преминал под мотото „Ролята на католическата преса в дигиталната ера“.

Рубриката води Петър КОЧУМОВ

Църквата не е власт, а служение

Папа Бенедикт XVI
ръкоположи 24-ма нови кардинали

На тържествена литургия във ватиканската базилика „Свети Петър“ папа Бенедикт XVI положи червената кардиналска берета на 24-ма нови кардинали. Те са от четири континента: 15 от Европа, като от тях 10 са италианци, 4 от Африка, 4 от Америка и 1 от Азия. А на следния ден, 21 ноември, той отслужи с новите кардинали евхаристична литургия, на която връчи на всеки един поотделно кардиналския пръстен.

Това е трета консистория в понтификата на Бенедикт XVI. В словото си към кардиналите папата припомни, че с този акт те стават „специални и ценни сътрудници“ на Свети-Петровия приемник. Това не е увенчаване на „лична амбиция“, а акт на смирение и служение към Христос и Църквата, подчерта той. В Църквата човешкият модел за власт не е валиден, а „логиката на умиването на нозете“ и „логиката на служението“. Затова кардиналското достойнство, означено с червената берета, припомня, че тяхното служение трябва да бъде знак за „връзката с Христос и с Бог, жертвайки се на Кръста“. Позовавайки се на Евангелието, в което Исус обяснява на своите ученици върховенството на Бог, папата заяви: „Всяко църковно служение е отговор на Божия призив, а не плод на личния план или амбиция. То е приспособяване на личното желание с основа на Небесния отец - както Христос в Гетсиманската градина. В Църквата никой не е господар, а всички са призвани, докоснати и водени от Божествена благодат.“

„Мисията, за която Бог ви зове“ и която „изисква още по-голяма отговорност в църковното служение“, допълни Светият отец, изисква още по-голямо желание за придобиване стила на Божия син“, дошъл сред нас, „за да ни служи“. „Това означава да Го следвате в смиреното и пълно даряване на любовта към Църквата, Негова невеста, да го следвате и на Кръста; където житното семе, което Небесният отец оставя да падне на земята, умира, за да даде плод на света. Затова е не-

обходимо още по-дълбока и здрава връзка с Христос.“

След това кардиналско ръкоположение броят на кардиналите нараства на 203-ма, от които 121 са с право на избирателен глас.

Сред църковните служители в Римската курия в кардиналски сан бяха въздигнати италианците Анджело Амато, префект на Конгрегацията за светците; Мауро Пиаченца, префект на Конгрегацията за свещенослужителите; Джан-Франко Равази, президент на Папския съвет за култура; Фортунато Балдели, главен съдия на наказателния съд; Веласио де Паолис, президент на Префектурата за икономическите въпроси на Светия престол; Паоло Сарди, пропатор на Малтийския орден; Франческо Монтеризи, архиепископ на папската базилика „Свети Павел извън стените“; американецът Раймонд Лео Бурке, префект на Върховния съд; швейцарецът Курт Кох, президент на Папския съвет за поощряване на единството на християните; африканецът Роберт Сара от Гвинея Конакри, президент на Папския съвет „Cor Unum“.

А сред епархийните епископи: Паоло Ромео, архиепископ на Палермо; Райнхард Маркс, архиепископ на Мюнхен; Казимиеж Нич, архиепископ на Варшава; Доналд Уерл, архиепископ на Вашингтон; Лоран Пазиня, архиепископ на Киншаса; Медардо Мазомбве, почетен архиепископ на Лусака; Малкълм Ранджит Дон, архиепископ на Коломбо; Раймундо Асис, архиепископ на Апаресида; Раул Чирибога, почетен архиепископ на Кито; Антониус Нагиб, Александрийски патриарх на коптите.

Четирима от новите кардинали са над 80 години: испанският архиепископ Хосе Мануел Естепа; почетният председател на Папската академия за живота Елио Сгреча; бившият ръководител на хора на Сикстинската капела маестро Доменико Бартолучи и Валтер Брандмюлер, бивш председател на Папския комитет по историческите науки.

Кардиналската колегия е съставена от 111 кардинали от Европа, 21 от Северна Америка, 31 от Латинска Америка, 17 от Африка, 19 от Азия и 4 от Океания.

Кардинал Курт Кох: Пътят към християнското единение е необратим

Католическата църква полага усилия да продължи по пътя на икуменизма, който е необратим - това заяви кардинал Курт Кох, председател на Папския съвет за поощряване на единството на християните, при откриването на пленарната асамблея на ватиканското ведомство, което чества 50 години от своето основаване. В словото си кардиналът припомни историята на икуменическия диалог от II Ватикански събор до днес и отпрати пожеланието „християните заедно да свидетелстват Евангелието в съвременния свят“. „Без търсенето на единението християнската вяра се отрича сама от себе си“, предупреди той. Сред трудностите и положителните стъпки между католици и православни кардинал Кох посочи: „Нужен е нов стимул на икуменичното движение, особено в епоха, белязана от църковната фрагментация, плурализма и релативизма, които гледат със съмнение към всеки опит за единение.“ И подчерта, че икуменизмът е нужен и за мисията на Църквата, която е възпрепятствана от разделението между вярващите.

3 ИСТИНА
VERITAS
Брой 12 (1445)
декември 2010 г.

Абонирайте се за вестник „Истина-Veritas“
Можете да получавате вестник „Истина-Veritas“ и у дома, ако се абонирате за него до 15 декември в най-близката пощенска станция.
Годишен абонамент - 6 лв.
Каталожният номер на „Истина-Veritas“ е 347.

и молитви за осмодневницата за единение на християните

ДЕН ПЪРВИ

Църквата в Йерусалим

Аз ще пратя моя дух на всички човеци (Иоил, 2, 21b-22.3, 1-2)

Бог е всред него (Пс. 45(46), 1-11)

Когато настана ден Петдесетница (Деян. 2, 1-12)

Духът на истината (Ин. 14, 15-21)

Размишление

Началото на тази молитвена осмодневница за единство на християните започва в Йерусалим в ден Петдесетница, в началото на самата Църква.

Темата на настоящата осмодневница е извлечена от Деяния на апостолите 2, 42: „Постоянстваха в учението на апостолите, в общуването, в хлеболомението и в молитвите“ и се отнася за началната Църква в Йерусалим, родена в ден Петдесетница, когато Утешителят, Духът на истината слезе над първите вярващи като обещание на Бог, достигнало чрез пророк Иоил и от самия Исус в навечерието на Своите страдания и смърт. Всички онези, които живеят продължението на деня Петдесетница, живеят в продължение с древната Йерусалимска църква, която е била председателствана от апостол Яков. За всички това е Църквата - майка. Тя представлява образ, икона на единството на християните, за която отправяме нашата молитва през настоящата осмодневница.

Според древната източна традиция наследията на Църквата е защитено от първата християнска общност в Йерусалим. Църквата в Йерусалим от апостолски времена е свързана с Небесния Йерусалим, който от своя страна става образец за всички християнски църкви. Белегът на продължение с Йерусалимската църква за всички църкви се намира във „функциите“ на първата християнска общност чрез верността в „учението на апостолите, в общуването, в хлеболомението и в молитвите“.

Днешната църква в Йерусалим живее в приемственост с Църквата на апостолите в Йерусалим по начин по-особен чрез своето свидетелство на истината, често струваща много скъпо. Нейното свидетелство на Евангелието и нейната борба срещу неравенството и несправедливостта ни напомнят, че молитвата за единство на християните не е отделена от молитвата за мир и справедливост.

Молитва

Всемогъщи и милосърдни Боже, Който при изливането на дара на Свети Дух с голяма сила си събрал заедно първите християни в град Йерусалим, предизвиквайки земната власт на Римската империя, направи както първата Йерусалимска църква, да се обединим, за да бъдем силни в проповедта и да живеем Еванге-

лието на помирието и мира навсякъде, където съществува пристрастност и несправедливост. Молим настоящето в името на Исус Христос, Който ни освобождава от веригите на греха и от смъртта. Амин.

ДЕН ВТОРИ

„Много членове в едно само тяло“

Елате при водите (Ис. 55, 1-4)

Той е готов да спаси всеки, който слуша (Пс. 84 (85), 8-14)

Кръстени сме със същия Дух, за да съставяваме едно само тяло (1 Кор. 12, 12-27)

Аз съм истинската лоза (Ин. 15, 1-13)

Размишление

Йерусалимската църква, описана в Деяния на апосто-

чие може лесно да породят спор, защото настоящият политически климат на враждебност не прави нищо друго освен да го усили. Както в древната Йерусалимска църква, така днес християните в Йерусалим ни напомнят, че сме много членове в едно само тяло, едно единство в различието. Древните традиции ни учат, че различията и единството ще съществуват и в Небесния Йерусалим. Припомнят ни, че разликите и различията не означават разделения и разединения и че единството на християните, за което се молим, предполага винаги различието.

Молитва

Боже, от Когото идва всеки живот в неговото богато разнообразие, призиви Твоята църква като Тяло Христово да бъде една в любовта. Напра-

та и възкресението на Господ Исус Христос. Учението им - накратко - е това, което свети Павел нарича просто Евангелието. Пример за благовестието на апостолите откриваме в проповедта на свети Петър в Йерусалим на Петдесетница. Тръгвайки от пророк Иоил, той свързва Църквата с библейската история на Божия народ, като ни запознава с разказа, започващ със сътворението.

Въпреки нашите различия Словото на Бог ни събира и обединява. Учението на апостолите, Благата вест за всички в своята пълнота са били в основата на единството в разнообразието на първата Църква в Йерусалим. Християните от Йерусалим днес ни напомнят, че не само „учението на апостолите“ обединяваше тогавашната Църква, а и постоянството в това учение.

практика от това постоянство - споделянето. В Деяния на апостолите се твърди просто, че „Всички вярващи бяха заедно, и всичко им беше общо; продаваха имоти и стока и разделяха ги всички, всекиму според нуждата“ (Деян., 2, 44-45). Четивото от Деянията на апостолите свързва това цялостно споделяне със „свидетелството, дадено от апостолите, за възкресението на Господа Исуса Христа, и голямата благодат, която беше върху тях всички“. По-късно гонителите на Църквата в Римската империя ще отбележат със завидна прозорливост: „Вижте как се обичат.“

Животът на християните в днешен Йерусалим се характеризира с едно подобно споделяне на средствата. Това е знак за приемствеността с първите християни; но е също така знак и предизвикателство за всички Църкви. Това свързва проповядването на Евангелието, отслужването на Евхаристията и братското общение на християнската общност с истински равенство и справедливост, отнасящи се за всички. До такава степен, че това споделяне става свидетелство за възкресението на Господ Исус Христос и знак за приемствеността с Църквата на апостолите в Йерусалим. То е също така знак и за нашето единство - на едни с други.

Споделянето може да приеме различни форми. Съществува пълното споделяне в апостолската Църква, където никой не изпада в нищета. Съществува и споделяне на трудности, борби, мъки и страдания. Има и споделяне на радости и успехи, благодати и изцеления. Съществува и споделяне на дарове и схващания на една традиция с друга - въпреки състоянието ни на разделение, тоест известна „икуменична размяна на дарове“. Това щедро споделяне е практическо следствие от нашето постоянство в учението на апостолите и в братското общуване, плод на нашата молитва за единението на християните.

Молитва

Боже на справедливостта, Твоите дарове нямат край. Благодарим Ти, че си ни дал необходимото, за да могат всички да се хранят, обличат и да имат подслон. Предпази ни от греха на егизма, който ни кара да трупаме блага, и ни подбуди да станем инструменти на Твоята любов, споделяйки това, което си ни дал, за да бъдем свидетели на Твоята справедливост. Тъй като сме ученици на Христос, стори да действваме заедно там, където съществуват проблемите - където семействата са гонени от домовете си, където слабите страдат от безчинствата на силните, където бедността и безработицата съсипват множество съдби. Молим Те, в името на Исус Христос в единство със Свети Дух. Амин.

(Четивата, размишленията и молитвите за другите четири дни от осмодневницата ще публикуваме в следващия брой)

И постоянстваха в учението на апостолите, в общуването, в хлеболомението и в молитвите (Деян. 2, 42)

лите, е образецът на единството, което търсим днес. Като такава тя ни напомня, че молитвата за единство на християните не визира еднаквата форма, защото единството се характеризира още отначало с едно голямо разнообразие.

Разказът за Петдесетница в Деяния на апостолите ни казва, че него ден всички народи и култури от древния средиземноморски свят, а и други бяха представени в Йерусалим, че хората слушаха Евангелието на своя си език и че чрез проповедта на апостол Петър се единиха един с друг в покаянието, в кръщението и в изливането на Свети Дух. Свети апостол Павел ще напише по-късно: „Всички сме кръстени в едно тяло, било юдеи или елини, било роби или свободни; и всички с един Дух сме напоени“ (1 Кор. 12, 13).

Това не е еднородна общност, съставена от сходни духовни ценности, от хора, събрани въз основа на култура и език, прилежна към това, което учат апостолите или в братското общуване. Това е общност многообразна, чиито различия можеха лесно да породят спор. Такъв беше случаят между християните от елински произход и тези от юдейски по повод недостатъчната грижа към елинските вдовици, както ни свидетелства евангелист Лука в Деяния на апостолите 6, 1. Въпреки това Йерусалимската църква беше единена вътре в себе си и беше една с Господ възкръснал, Който свидетелства: „Аз съм лозата, вие пръчките; който пребъдва в Мене, и аз него, той дава много плод“ (Ин. 15, 5).

Едно богато разнообразие характеризира и днес Църквите в Йерусалим и тези от цял свят. В Йерусалим това разли-

ви да разберем по-добре нашето единство в различието и да се усилим във взаимния труд на проповядване и изграждане на царството на Твоята безкрайна любов към човечеството, като ни придружаваш нас всички винаги и на всяко място. Направи да съзнаваме, че Христос е изворът на нашия общ живот. Ние Те молим в единство със Свети Дух. Амин.

ДЕН ТРЕТИ

Обединява ни постоянството в учението на апостолите

Послушайте Ме, народе Мой и племе Мое (Исаия, 51, 4-8)

Твоето слово е светило за нозете ми (Псалм 118, 105-112)

Готов съм да благовестя (Рим., 1, 15-17)

Явих Твоето име на хората (Ин., 17, 6-19)

Размишление

Църквата в Йерусалим в Деянията на апостолите се обединяваше в постоянството в учението на апостолите въпреки голямото разнообразие от езици и култури на нейните членове. Учението на апостолите се състои в това - да дават свидетелство за живота, учението, служението, смърт-

Също свети Павел има предвид постоянството, когато определя Евангелието като „Сила Божия за спасение“.

Пророк Исаия ни говори, че учението на Бог е неделимо от „Моя съд... светлина на народите“. А псалмистът се моли: „Твоето слово е светило за ногата ми и светлина за пътеката ми... Твоите откровения приех като вечно наследство, защото те са радост за сърцето ми.“

Молитва

Боже на светлината, благодарим Ти, че откри истината в Исус Христос, Твоето слово на живот, което получихме от учението на апостолите, разпространено за първи път в Йерусалим. Нека Свети Дух продължава да ни осветява в истината на Твоя син, та чрез нашето единение в Него да растем в постоянството в Твоето слово и да обслужваме заедно Твоето царство в смирение и любов. Молим Те, в името на Исус Христос. Амин.

ДЕН ЧЕТВЪРТИ

Споделянето - израз на нашето единство

Раздели хляба си с гладните (Ис., 58, 6-10)

Уповавай се на Господа и върши добро (Псалм, 36, 1-11)

Всичко им беше общо (Деян., 4, 32-37)

Първом търсете царството на Бога (Мт., 6, 25-34)

Размишление

Приемствеността с Църквата на апостолите в Йерусалим се проявява в „постоянството в учението на апостолите, в братското общуване, в хлеболомението и в молитвите“. Днешната Църква в Йерусалим ни напомня заедно с това какво трябва да следва на

Международна конференция в Познан, посветена на 150-годишния юбилей на Католическата църква от източен обред

На 21 и 22 октомври т. г. в Познан, Полша, се проведе международна интердисциплинарна конференция „Християнският Изток и Запад - форми на диалог, културни образци, кодове на паметта“. Тя бе посветена на 150-годишнината от учредяването на Католическата църква от източен обред в България. Организатор бе Институтът по славянска филология при Познанския университет „Адам Мицкевич“. Конференцията имаше за цел да поднови и разшири академичната дискусия по темите за културното и духовното лице на славянския свят, намиращ се

в европейския Изток и Запад. Събитието бе под почетния патронаж на архиепископа на града Негово превъзходителство Станислав Гондеcki.

UNIWERSYTET
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU

Отец Луциан Бартковяк, О.В., прочете приветствие към участниците в конференцията от епископ Христо Пройков, апостолически екзарх на католиците от източен обред в България. В него бе подчертано значението на България като мост, но и като граница между Изтока и Запада, важното дело на светите солунски братя Кирил и Методий, както и помощта на „Братството на свети Йозафат“ - създадено от приятели и благодетели на мисията на отците възкресници в България, започнало дейността си в Познан през 1862 г.

В работата на конференцията участва д-р Стефка Венкова, диригент на хора в Католическата апостолическа екзархия в София, която представи доклад на тема „Културните взаимодействия Изток - Запад в музиката на Католическата църква от източен обред в България“. Презентацията акцентира върху самобитния облик на източно-католическата музика, формиран от взаимодействието между източни и западни традиции в континуитета на активния музикален живот на общността.

В конференцията участваха учени от цяла Европа, като интересът към изнесените доклади беше много голям. Те ще бъдат публикувани в отделен сборник.

Д-р Стефка ВЕНКОВА

5 ИСТИНА
VERITAS
Брой 12 (1445)
декември 2010 г.

Нашето място в Църквата

Младежка среща на Католическата екзархия

Част от инициативите, посветени на 150-годишния юбилей на Католическата църква от източен обред в България, включваше и дълго планираната епархийна младежка среща. Тя събра младежи от цялата страна. Проведе се на 16 и 17 октомври в Католическата апостолическа екзархия в София. Подготовката за срещата бе започнала много преди тези дати. Още през януари група младежи от София нахвърли на бял лист представите и идеите си за това как точно да протече тя. Именно така се роди и темата на срещата: „Нашето място в Църквата“. Тя бе развита от отец Мартин Илек, СДБ, който беше и отговорник за епархийната младежка среща. Самата подготовка протече с още няколко срещи, на които екип младежи създаваше всичко онова, което трябваше да достигне до участниците. Може би именно заради това в цялата среща цареше младежки дух.

Внемного студентите октомврийски дни се събрахме около 40 души. Началото бе дадено от епископ Христо Пройков, който с много топлина посрещна и приветства всички млади хора. Той поговори

малко в духа на юбилея за миналото, но и обхвана настоящето и бъдещето ни. Тях обаче разви повече отец Мартин в темата си, като даде идеи на младите за това как да бъдат полезни на Църквата, ближните и на себе си. Темата прерасна в дискусия и обсъждане по групи. Срещата продължи с приятна разходка из улицата. Игра за отмора и развлечение също намери място в програмата не само за да развесели младите, но и за да докаже, че във всеки от тях все още се крие по едно голямо дете. Вечерта завърши подobaващо и много възбудено с нощно бдение. Сестрите евхаристинки с много обич и всеотдайност бяха подготвили един час, в който всеки остана насаме с Господ и себе си. Красиви молитви, мисли и песни нарушаваха приятно тишината, а в тъмния храм блестяха единствено нежните светлинки от свещичките, които всеки младеж бе запалил.

Неделната сутрин започна с красива тържествена литургия. Младежният хор „Тебе поем“ допринесе тя да бъде такава най-вече с изпълнението на любимите на младежите песни, които се свързват с всички подобни сре-

щи. След литургията Цветомир Думанов, изпълнителен директор на „Каритас“, събра младежите, за да им представи същността на организацията и проектите, които тя развива.

Часовете на самата среща бяха малко, но оставиха дълги следи. Благодарим от сърце на епископ Христо Пройков за гостоприемството и помощта; на отец Мартин Илек - за организацията; на сестрите евхаристинки - за прекрасното нощно бдение; на всички свещеници, миряни и младежи, които помогнаха в организацията. Благодарим специално и на г-н Яник Минев и съпругата му за вкусната храна, която приготвиха и чрез която и телата ни усетиха празника. Наистина голямо благодаря на всички хора, които със силите и средствата си направиха тази среща възможна. И разбира се - хвала на Тебе, Господи, за пътя на истинската вяра; за всички, които ни предхождаха в нея и които допринесоха да имаме Църквата ни, а и младите днес. И на Тебе, Господи, възлагаме надеждата си и молим Те: нека те „Духа да не угасват“.

Петя КРИВОШИЕВА

Празник на духа и тържество на вярата

От стр. 1

духовници за присъединяване към Католическата църква. Най-важното за българите по това време е запазването на българския език и службите във византийски обред.

В продължение на 150 г. общността на Католическата църква от източен обред в България се разраства и в момента тя се обслужва от 18 свещеници в 14 енории.

За да се стигне до този празник днес, през изминалите години Католическата екзархия преминава през периоди на възходи и гонения. В края на XIX и началото на XX век източнокатолическата Църква стабилизира позициите си и се развива освен като духовен поддръжник на своята общност, но и като просветител, създавайки десетки училища с високо образование преподаватели. В периода на войните през изминалия век много от изградените черкви и училища биват изгорени и разрушени. Много вярващи умират за вярата. През 1948 г. започва подготовката за 100-годишния юбилей. Но когато настъпва 1960 г., повечето от свещениците са по арести, лагери и с присъди. Това е поредното доказателство на факта, че страниците от историята на Църквата са изписани с кръвта на мъченичеството.

Ноември 2010 г. - кулминацията на прекрасната годишнина. Специално за празника в страната пристигнаха кардинал Леонардо Сандри, пре-

фект на Конгрегацията за Източните църкви, както и десетки владци. Те са официални представители на Източните католически църкви от Албания, Белорусия, Гърция, Италия, Кипър, Македония, Румъния, Русия, Словакия, Сърбия, Украйна, Унгария, Хърватия. Свещениците и монасите, гости на юбилея, дойдоха от Католическите църкви на цяла Европа.

Честванията започнаха с годишната среща в София на европейските източнокатолически епископи. Трите тържествени архиерейски литургии бяха в Пловдив - в храм „Възнесение Господне“, в София - в храм „Блажен Йоан XXIII“, и в катедралния храм „Успение Богородично“. В емоционалните си слова монс. Пройков с развълнуван и заразяващ глас сподели как се е чувствал в предходните дни на подготовка. Сравни се с чилийските миньори, които са били под земята, но през цялото време са чувствали подкрепата на хората над тях, знаейки, че се работи, за да се прокапае тунел и те да видят отново светлина. Днес светлината я има и всички можем да почувстваме нежните лъчи на Божията любов.

Изпълнените до краен предел храмове в дните на тържествата засвидетелстваха искрената благодарност на

На стр. 9

Папската визита в Испания показва съюза между истината и красотата

„Бог бе в центъра на папските слова както в Сантяго де Компостела, така и в Барселона, тъй като срещата с Бог бе целта на апостолическата визита. Това потвърди, че първенството на Бог е един от приоритетите на този понтификат, както самият папа Бенедикт XVI многократно изтъква.“ Това заяви отец Федерико Ломбарди, директор на Ватиканския пресцентър и на Радио Ватикан, след апостолическата визита на Светия отец в Сантяго де Компостела и Барселона на 6 и 7 ноември. Отец Ломбарди направи оценка на папската визита, обясни основните акценти и папското послание от нея:

- Папата мисли за опасността Бог да бъде забравен и за безразличието към трансцендентното в нашата епоха и съвременната култура. Чувства дълга да припомни на хората основната връзка с Бог. За мен това апостолическо пътуване бе едно от най-кон-

центрираните върху тази тема. Освен това от Сантяго де Компостела папата направи много силна връзка между темата за Бог и християнските корени на Европа. Това ми напомня Йоан-Павел II, който също от Сантяго де Компостела отправи големия апел Европа да не загуби, а обнови своите християнски корени, което привлече многобройни поклонници през следващите години, превръщайки Сантяго в място, в което християнските корени се оживотворяват. Сега папа Бенедикт XVI предупреди каква би била Европа, ако се забрави важното присъствие на Бог в нашия живот, ако бъде забравен смисълът на кръстовете по кръстопътищата и бъдат лишени от любовта и посвещението на Бог към нас и към другите.

В Барселона темата за съюза между истината и красотата, вярата и изкуството и между изкуството и литургията бе изразена по уникален начин - чрез мястото на само-

то литургично честване. Мисля, че по време на понтификата няма друга подобна литургия, посветена на подобна среда и изпълнена с толкова богат смисъл. Именно от храма на „Светото семейство“ Светият отец призова за закрила на семейството. Също така в това апостолическо пътуване ясно присъстваше милосърдието, изразено в пос-

ледната среща на папата в института „Nep Deu“ - не съществува християнски живот и християнско свидетелство без действителна грижа към другите, особено към най-малките и най-бедните.

- Мислите ли, че хората разбраха посланието на папа Бенедикт XVI от Испания?

- Хората, които слушат, разбират посланията на папата. Но в този случай посланието преминава чрез едно много богато и комплексно събитие. Това е мистичната красота на литургията на Църквата, изразена чрез слово, действие и песен, а в нашия случай се допълва от архитектурните и скулптурните форми на катедралата в Барселона. Смятам, че посланието от Испания е важно и за Църквата - все повече да се грижи за достойнството и езика, с който изразява сакралната действителност, връзката с Бог и живота на християнската общност.

Из словата на папа Бенедикт XVI

„Човек е на път в търсене на истината. Църквата го придружава в търсенето на пълнотата на неговия живот. Същевременно Църквата извървява своя вътрешен път, който чрез вярата, надеждата и любовта я превръща в отражение на Христос за света.“

„Поклонниците създадоха един път на културата, молитвата, милосърдието и обръщането, който се конкретизира в черквите и болниците, в приютите, мостовете и манастирите. По този начин Испания и Европа изградиха един духовен образ, белязан по незаличим начин от Евангелието.“

„Испания и Европа са загрижени не само за материалните нужди на хората, но също и за моралните и социалните, духовните и религиозните, защото всички те са истинските нужди на човека и само по такъв начин може да се работи ефективно, цялостно и плодотворно за негово благо.“

„Църквата е като прегръдка на Бог, в която хората също се научават да прегръщат ближните си, откривайки в тях божествения образ, който е тяхната най-дълбока същност и извор на истинската свобода.“

Искреното търсене на истината и стремението към нея са условието за истинската свобода. Едната не може да бъде живяна без другата. Църквата, която желае да служи с всичките си сили на човека и

Католическата църква в Испания - цифри и дейност

На 1 януари 2010 г. според Националния статистически институт (INE) населението на Испания е 46,9 милиона. 72.7% от испанците се определят като католици. Католическата църква е съставена от 14 църковни провинции, разделени на 69 епархии и едно военно архиепископство. Към 6 ноември Испания има двама кардинали, 14 архиепископи, 48 диоцезални епископи и 10 помощни епископи; допълнително има четири почетни кардинали, шестима архиепископи, 25 епископи и двама помощни епископи.

Мисионерска дейност. През 2010 г. испанските епископи, които изпълняват своята пасторска дейност извън границите на страната, са 109 в 30 страни по света. Общо мисионерите са над 15 000. От тях 2500 са монаси, 9000 - монахини, и още 2000 неръкоположени богопосветени мъже. Към тях трябва да прибавим 842 енорийски свещеници, от които 355 работят в Латинска Америка. Освен това има 1500 миряни, посветили живота си на мисии в различни части на света.

Милосърдна и социална дейност. Огромната милосърдна и социална дейност на църковните институции е резултат от провъзгласяването и живеенето на вярата и поради това не може да бъде отделена от пасторската дейност. В Испания има 4495 социални центъра на Църквата с 2 764 719 души, получаващи грижи. Това е най-видимият израз на християнското милосърдие, в което се отразява любовта на Бог към човека. Според

докладите на организации като „Обединени ръце“ и „Каритас“ въпреки кризата щедротото сътрудничество на обществото продължава да расте.

Дейност в сферата на образованието. 1 370 151 ученици посещават католически училища. Частните католически училища не само предават евангелските ценности на младежите, но през 2008 г. са спестили на държавата над 4 милиона евро. Икономията идва от разликата между сумата, отпускана за ученик в държавно училище, и тази в частните католически училища. 75 процента от учениците предпочитат да получат религиозно образование.

Тайнства. Кръщенията през 2009 г. са 314 719, децата, приели Първо причастие през същата година, са 244 489, а венчавките - 91 386.

Базилуката

През последните години храмът „Светото семейство“ е може би най-посещаваната строителна площадка. Изграждането му ще продължи и след освещаването. Според една барселонска легенда, когато завърши строителството на черквата, ще дойде и свръшектът на света. Предвижда се това да стане през 2026 г. Днес базиликата се радва на специалното внимание на туристите и е един от символите на каталунската столица и на Испания.

„Sagrada familia“ е обградена от голям двор. Осемнадесет кули с различна височина трябва да се издигнат при завършването на храма

- символи на Христос, Дева Мария, апостоли и евангелистите. Кулите на четиримата евангелисти трябва да бъдат украсени със скулптури на техните символи: бик за свети Лука, орел за свети Йоан, ангел за свети Матей и лъв за свети Марко. Най-висока трябва да бъде централната кула, която ще се увенчава от огромен кръст. Тя е посветена на Исус Христос и трябва да се издига на височина 170 метра, с един метър по-малко от хълма Монджук, най-високото място на Барселона. Защото - по думите на самия Антонио Гауди - творбата му не може да превъзхожда Божието творение.

Освещаване на базиликата „Светото семейство“

Петстотин хиляди души присъстваха на литургията за освещаването на храма „Светото семейство“ в Барселона на 7 ноември. Папа Бенедикт XVI освети олтара на черквата и я обяви за базилика. Създавайки величествените статуи на храма, посветен на Светото семейство, архитектурно дело, зачато преди 130 години от Антонио Гауди, той посочи, че благородната и неразтрогваема любов между мъжа и жената стои в основата на човешкия живот - от зачатие до естествения му край. Само където има любов и преданост, се поражда и пребъдва истинската свобода. Папата припомни, че не можем да се задоволим с постигнатия научен напредък, ако той не е съчетан с моралния напредък. „Затова Църквата

призовава за прилагането на подходящи икономически и социални мерки, за да може жената да намери своята пълна реализация в семейството и на работното място; за да могат мъжът и жената, които се съединяват в брака и изграждат едно семейство, да бъдат подкрепяни от държавата; за да бъде защитаван като свещен и неприкосновен животът на децата от момента на тяхното зачатие; за да може раждаемостта да е защитана, оценявана и подкрепяна на юридическо, социално и законодателно ниво. Затова Църквата се противопоставя на всяка форма на отричане на човешкия живот и подкрепя това, което насърчава естествения ред в сферата на семейната институция.“ От Светото семейство от

Назарет се вдъхнови асоциацията „Приятел на свети Йосиф“, която през последните двадесет години на XIX век пое инициативата за изграждането на един храм. Строежът, припомни Светият отец, е поверен на Антонио Гауди, „гениален архитект и последователен християнин“, чийто „пламък на вярата горя с достоинство и дълбока строгост до последните мигове на неговия живот“.

„Особено ме трогна увереността, с която Гауди - въпреки многобройните трудности - изразява своето пълно доверие в Божественото провидение, повтаряйки непрестанно: „Свети Йосиф ще довърши този храм.“ Затова - продължи папата - сега не е лишен от смисъл фактът, че един папа, чието кръщелно име е Йосиф,

освещава този храм.“ Като се позова на образа на камъните, които крепят цялата базилика, папа Бенедикт XVI припомни, че Христос е камъкът, който крепи тежестта на света, който поддържа единството в Църквата, дава й устойчивост и събира заедно всички придобивки на човечеството. От Христос, посочи папата, Църквата получава своя живот. Той призова да „покажем на света истинския образ на Бог, който е Бог на мира, а не на насилието, на свободата, а не на принудата“.

Светият отец връчи ключовете от главната врата на базиликата на енорийския свещеник и помоза с осветения елей олтара и стените на храма. По време на молитвата Ан-

На стр. 7

Синодалните отци представиха 44-те заключителни предложения

Мир, надежда, общение - това са трите основни принципа, на които се базират 44-те заключителни предложения на синода за Близкия изток, представени и гласувани в присъствието на Светия отец преди закриването на синодалната асамблея на 24 октомври. По принцип става въпрос за документ, предназначен изключително за папата, но Бенедикт XVI даде своето разрешение за публикуването на част от него на френски език.

Близкият изток говори в един глас: един глас, разделен на 44 заключителни предложения. Един технически и програмен документ, но написан с жив тон, който неведнъж призовава към мир, надежда и общение. Разделени на три групи - християнското присъствие в Близкия изток, църковното общение и християнското свидетелство - предложенията припомнят дискутираните в синодалната аула теми - от важността на Словото Божие, чийто прочит и медитация трябва да се насърчават, и предложението за обявяването на Година, посветена на Библията, до разобличаването на преследванията и насилията срещу християните в Близкия изток. На централно място са поставени усилията за мир - заедно с правителствата, призвани да приложат резолюциите на ООН, насърчаването на пасторалната дейност за звания и защитата на мигрантите независимо от тяхната религия и националност, за получаване на законова и хуманитарна помощ и запазване на връзките им с техните родни държави. Що се отнася до общението - както външното, така и вътре в Църквата - синодът припомня принципа, че многообразието не вреди на единството, призовава към по-голямо сътрудничество между църковните йерархии, подкрепя новите църковни движения, дар на Свети Дух за цялата Църква, и ги призовава да работят в единство с епископите. Освен това синодът се обръща и към младежите, като ги насърчава да не се отказват от мечтите си и да гледат на Христос като на пример за изграждане на мостове на диалог.

Документът на синодалните отци насочва своето внимание и към жените, децата и семейството: всички те трябва да бъдат подкрепяни, закриляни и защитавани в техните права и достойнство. Текстът призовава миряните към евангелизация, насърчава медиите и католическите възпитателни институти да възвестяват Христовото послание, обръщайки особено внимание към бедните и инвалидите. Епископите от Близкия изток не пропускат

и диалога - както икуменическия, така и междурелигиозния, който трябва да стои далеч от конфесионализма, екстремизма, антисемитизма и чиято цел е взаимното уважение в насърчаването на мира, справедливостта и основните права като религиозната свобода и свободата на култа и съвестта. Синодът изразява пожеланието политиката да е разделена от религията, да има равнопоставеност между правата и задълженията и да бъде зачитан религиозният плюрализъм. Подчертават се също важността богословените да бъдат пример със своя живот, необходимостта от разпространяването на Социалната доктрина на Църквата, от опазването на Творението, задълбочаването на подготовката на катехистите, обновяването на литургията на базата на настоящия контекст. Освен това в заключителните предложения синодалните отци предлагат обединяване на датите за честването на двата големи християнски празника: Рождество Христово и Възкресение Христово, учредяване на литургичен празник за източните мъченици, насърчаване на употребата на арабски език в институциите на Светия престол и приемане на общ арабски превод на молитвата Отче наш. Епископите от Близкия изток предлагат и разширяване на юрисдикцията на патриарсите извън техните територии и възможността жените свещеници да работят и извън границите на своите патриаршии.

Много от темите в заключителните предложения се съдържат и във финалното послание на синода от 22 октомври, отправено към Божия народ. Посланието определя настоящия близоизточен контекст като един „исторически развой“, в който всички са призвани да възвестяват смело, обективно и достоверно Христовото послание. За израелско-палестинския конфликт посланието призовава решението за две държави да се превърне в реалност и да не остане само една мечта, а в Ирак да свърши убийствената война. В този контекст синодалните отци осъждат насилието, тероризма и расизма заедно с антисемитизма, антихристиянството и ислямофобията. Накрая както посланието, така и заключителните предложения поверяват на закрилата на Дева Мария бъдещето на хората. Така с молитвата, отправена към Майката Божия, синодът на епископите от Близкия изток закри своите работни сесии.

При среща с журналистите във ватиканския пресцентър патриарх Нагиб, докладчик на асамблеята, обобщил значението на синода: „Този синод ни даде възможността да говорим за действителността, в която живеем, и да изразим нашите надежди и воля за сътрудничество с всички за благото на нашите Църкви и общности.“

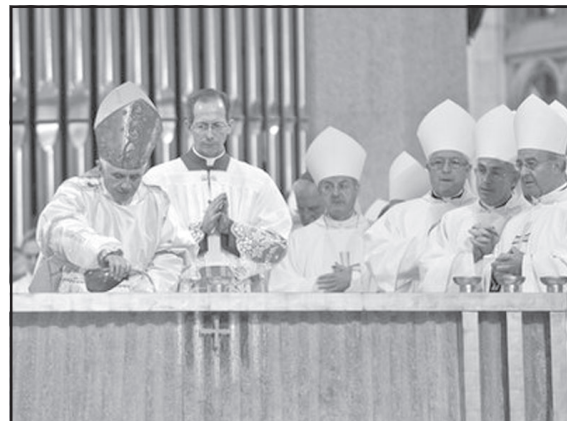
Отвори врати новият арабско-християнски университет в Назарет

Отвори врати първият арабско-християнски университет, напълно акредитиран в Израел, Назаретският академичен институт (NAI). Той предлага нов модел на висше образование в страната - предоставя равни права за всички и е съсредоточен върху изучаване на мира. „NAI вярва, че мирът е възможен и че може да започне от аулата“, се казва в изявление на университета. За да стане това възможно, студентите ще се учат как да работят в обществото, а не само на работното място.

Важно е да се отбележи, че едва през март 2009 г., след години на активна работа, за да се отговори на всички изисквания на израелската академична система, Съветът за висше образование и правителството на Израел признаха и приеха училището като израелски частен университет. А папа Бенедикт XVI благослови полагането на първия камък на института по време на апостолическото си

пътуване в Светата земя през май 2009 г.

Освен вече съществуващите проекти на департаментите за Проучване на околната среда, за Науките за храните и храненето, за Туризм и Богословие се обмисля и създаването на департаменти по Информатика и по Трудова терапия. Студентите също така ще посещават курс за изучаване на мира и лидерството, който ще се занимава с конкретни въпроси за насърчаване и осигуряване на сътрудничеството в мултиетническо и мултирелигиозно общество - като това в Близкия изток. Вицепрезидентът на борда на международните консултанти на NAI - посланикът на Австрия в Израел Курт Хенгл, изрази благодарността си за работата на отец Елиас, основоположник на NAI. Структурите, създадени от свещеника, сега са известни като Mar Elias Educational Institutions (MEEI). Тези институции са от изключителна важност преди всичко за израелските араби, за тяхното по-добро интегриране в обществото и икономиката. Израелският президент и лауреат на Нобелова награда за мир Шимон Перес вижда в създаването на университета в Назарет „важен принос за мирното съжителство между евреи и араби в Израел“. Проектът е поддържан от Европейския съюз и от администрацията на САЩ, както и от изтъкнати представители на Католическата църква, сред които архиепископът на Виена кардинал Кристоф Шьонборн. В този контекст посланикът на Австрия призна големите предизвикателства за университета по отношение на финансирането; ще бъдат необходими огромни усилия, за да се приложи на практика идеята на монс. Шакур за една академична институция с християнски дух за младежите в Галилея - християни и мюсюлмани, евреи и друзи.

Освещаване на базиликата „Светото семейство“

От стр. 6

гел Господен на каталунски папата изрази своята радост от освещаването на черквата. Този ден, каза Светият отец, е важен момент от една дълга история на вдъхновение, труд и благородство, продължила повече от един век. Определяйки освещаването на „Светото семейство“ като кулминационна точка в историята на каталунската земя, която преди всичко през XIX век дари човечеството с многобройни светци, мъченици и християнски поети, папа Бенедикт XVI отправи молитва към Бог за едно ново поколение Христови свидетели.

Из словата на папа Бенедикт XVI

От стр. 6

неговото достойнство, е в служба и на двете - както на истината, така и на свободата. Тя не може да ги пренебрегне, тъй като става въпрос за съществуването на човека и защото е насърчавана от любовта към човека. Без стремежа към истината, към справедливостта и свободата, човек би загубил себе си.

„Поклонничеството означава не само да излезем от себе си в стремежа си към по-голямото, но също да вървим заедно...“

Достатъчно е да кажа, че поклонничеството към гроба на свети Яков е елемент от формирането на духовното единство на европейския континент. Тук поклонниците намират общата европейска идентичност. Днес също се възражда това движение, тази мечта да вървим по пътя, духовно и физически, да се намерим един друг и да открием тишината, свободата, обновлението и по този начин да открием Бог.“

„В този момент, в който многобройни семейства изпитват редица икономически трудности, трябва да умножим - по примера на Христовите учени-

ци - нашите конкретни жестове на видима и постоянна солидарност, показвайки по този начин, че милосърдието е отличителният белег за нас, християните.“

„За християнина всеки човек е истинско светилище на Бог и затова трябва да се отнасяме с голяма почит и обич към него, преди всичко когато е в нужда. „Всичко, което сте сторили на един от тия най-малките, на Мен сте го сторили.“ Думите на Исус насърчиха многобройни чеда на Църквата да посветят живота си на болните и инвалидите. И ако в грижите към тях те допринесоха много за напредъка на медицината, то е добре този напредък да не е никога в ущърб на зачитането на живота и човешкото достойнство.“

Пациентка на центъра за деца с психически увреждания „Nen Deu“ (където малките пациенти живеят заедно със семействата си), посетен от папата каза: „От името на моите другари искам да ви благодаря, че дойдохте в нашия дом и ни направихте щастливи, защото дори и да сме различни, нашето сърце обича като всички останали сърца и желаем да бъдем обичани.“

Рождество или съюз на Бог с човечеството

От сmp. 1

я обитават, няма по-хубава от тази: да получат обещание да живеят в небесата“ - казва свети Августин.

Така че да ти дадат възможността да повярваш в това обещание, е най-невероятното нещо, което е давано на света.

За да направи хората богове, Бог стана човек. Без да изгуби нищо от това, което е Той всъщност, Той поиска да стане същият като тези, които е създал, да стане като Неговите създания, единявайки човека с Бог, без да изгуби нищо от Своята божественост.

Ние се учудваме, че виждаме една Девица, която стана Майка. Трябват ни усилия, за да убедим невярващите в реалността на това съвсем ново раждане, за да ги накараме да приемат, че една жена е заченала без грях, за да даде живот на едно Детенце, на което никой смъртен не е баща; и освен това нейната девственост си остава непокътната в момента на зачеването и в момента на раждането.

Божията сила се проявява тук великолепно, по един свърхестествен начин, но още повече Неговото милосърдие е за възхищение, че Той се е съгласил да бъде роден така.

Той беше Единороден син на Отца, преди да стане Единороден син на Своята майка; самият Той беше формиран, преди да се оформи в нейната утроба; според Неговия Небесен отец Той е вечен; според Неговата майка той е нейн син, т.е. по-малък от майка Си, в която е заченат; той би бил по-нисш, ако не беше Син на Отца Си; без Него ние никога нямаше да узнаем за съществуването на Отца, а и Неговата майка не би съществувала без Него.

Той дойде, за да прозрем Истината, защото тя се издигна от земята, подобно на съпруг, който излиза от брачното ложе, тя се появи от майчината утроба, където Словото Божие прие човешка плът.

Приликата на плътта на Христос с тази на зачатията в грях ни кара да видим в Него само човека. Той се появи като гигант, притежаващ собствена слава, защото Той слезе

от Небесата.

Ако впрочем „Истината се е издигнала от земята“, това бе добрина, а не необходимост от Негова страна, милосърдие, а не падение.

За да се надигне от земята, тази Истина слезе от Небесата; за да излезе от брачното си ложе, Съпругът се спусна от небесния край.

Ето защо Той е роден днес...

Този ден е най-краткият от дните на земята и след него започват да нарастват земните дни. И така Този, който се сниши, за да ни извиси, избра най-малкия ден, който е и началото на големите земни дни.

Раждайки се така и въпреки Неговото мълчание, сякаш Неговият вик отеква в ушите ни: че Той стана беден - за да се научим ние да сме богати в Него; че Той прие за всички нас робството на плътта - за да можем ние в Него да открием свободата; че за нас Той се издигна от земята - за да можем ние с Него да имаме Небето.

Евангелистите, впрочем само един от четиримата, предлага разказ за раждането на Исус, а другите смятат, че не са в състояние да посочат точна дата. Затова Църквата е определила през 353 г. честването на Рождество Христово в момента на апогея на зимното слънцестоене. Знакът е великолепен и символичен. Слънчевите лъчи греят най-ниско, прогресивно денят се налага над нощта. Светлината ще възтържествува. Роденият Христос е определен и приет като светлина, която блика от мрака, като ден, който се издига над безчувственото и заспало човечество. Той е новият ден, който започва точно в полунощ.

За да се отбележи това раждане на един Бог сред хората, е казано, че Исус Христос е Емануил - еврейска дума, която означава „Бог е сред нас“.

И ние, братя и сестри, нямаме основание да се съмняваме, а само да вярваме и да молим Бог да утвърди в нас тази благодат, за да вървим след Христос „Истинската незалязваща светлина, озаряваща вярващите в Него навсякъде по света“.

Скъпи братя и сестри, С пожелания за благодат, мир и добро ви казвам - Христос е сред нас. Радвайте се! Честито Рождество Христово!

По свети Августин

Ние избираме дали да станем светци

От сmp. 1

гична година в нашата епархия да е посветена на семейството. После епископът даде думата на отец Страхил Каваленов, енорийски свещеник на великотърновската енория „Света Дева Мария от Броеницата“. Отец Страхил изнесе лекция на тема „Семейството - надежда за човечеството“. Лекцията си свещеникът започна с това, че в своята пастирска дейност блажения Евгений Босилков винаги е подчертавал значението на завръщането към семейните ценности като към първо училище, където се учим да мислим, и като към първа Църква, където се учим да се молим. Само преди няколко дни, припомни отец Страхил, папа Бенедикт XVI освети в Барселона (Испания) един архитектурен шедевър - базиликата „Светото семейство“, дело на архитекта Антонио Гауди. В своето слово, по време на освещаването, папата отново припомни на всички нас, на цялата Църква, неотменимата стойност на съпружеството и семейството, изградено по примера на Светото семейство от Назарет. Семейството е надежда за човечеството, цитира отец Страхил папата, защото в него животът бива приет от своето зачатие до естествения си край. По-нататък в своето изложение лекторът засегна важни въпроси като: същност и мисия на семейството; брачното общение - основа на семейната общност; бащинството и майчинството - участие в съзидателната

мощ на Бог; възпитанието на децата - първостепенно и неотменимо право и задължение; семейството - домашна Църква на евангелизацията, и светостта в живота на семейството.

След лекцията на отец Страхил в 11.30 ч. в храма „Рождение на Света Дева Мария“ беше отслужена тържествена литургия за празника, председателствана от Никополския епископ Петко Христов в съслужение със: отец Корrado - ректор на светилището, отец Ремо, отец Енцо, отец Йосиф, отец Венцислав, отец Страхил, отец Валтер, отец Стефан, отец Койчо, отец Патрик и отец Пауло. На службата присъстваха също плевенският депутат от политическа партия ГЕРБ г-н Ивелин Николов, кметът на община Белене г-н Петър Дулев и г-н Борислав Лоринков, носител на Орден за заслуги от Суверенния хоспиталиерски орден на свети Йоан Йерусалимски от Родос и Малта.

В своята проповед монс. Петко припомни двете книги, написани за Босилков, чиито автори са пасионистите отец Пиерлуиджи ди Еудженио и отец Фернандо Таконе. Той каза, че книгите възкресяват благородната и притегателна личност на монс. Босилков. От страниците им, каза епископът, лъха такава автентична атмосфера, сякаш го виждаме, чуваме думите му, сякаш е сред нас. Монс. Петко припомни, че блаженият Евгений черпи духовна сила от молитвата както в пастирската си дейност, така и готвейки се да

посрещне изпитанията. Неговата вяроност по естествен начин го води до мъченичеството. Блаженият епископ Босилков е спокоен в мъченичеството и знае, че трябва да претърпи страданието в името Господне. Той - продължи монс. Петко - понася достойно и гордо лъжливите обвинения от процеса фарс. В свое писмо Босилков споделя, че е син на майката - провинция на „Светата надежда“ от Холандия, и че добре знае, че житното зрънце, паднало в земята, не плаче, то е готово да умре, за да даде плод. Епископ Петко подчерта, че пътят към светостта не е еднократен акт на героизъм, а плод на постоянство, размисление, силна вяра и следване на всички християнски принципи. Светците, каза той, проявяват извънредните дарби, които Бог им е дал. Светостта не се състои в това да правим велики неща, а да правим обикновените неща необикновено. Ние, припомни епископ Петко, избираме дали да станем светци и даде за пример блажения мъченик Евгений, който в най-трудните години за Църквата в България предпочете да остане тук, вярвайки, че кръвта на мъчениците е залог за блестящото бъдеще на Църквата. Да подражаваме на светците - завърши епископ Петко - да правим добро всеки ден, да постоянстваме в добрите дела, така ще направим по-добри и Църквата, и обществото ни.

В края на литургията със специална молитва нашите семейства бяха посветени на блажения Евгений и бяха препоръчани на неговото застъпничество. С това символично беше открита Годината на семейството в епархията.

Росина ЗЛАТЕВА

Нов енорийски център

От сmp. 1

Адолората, младежи от „Каритас Амброзиана“ - Милано, и от епархия Фермо. Скъпи гости на енорията бяха апостолическият нунций в България монс. Януш Болонек и неговият секретар монс. Русо. На откриването присъства и г-н Ивелин Николов - депутат от Плевен от политическа партия ГЕРБ.

За построяването на енорийския център финансова помощ беше получена от: архидиоцеза и „Каритас Амброзиана“ - Милано, „Католическа дейност“ - Фермо, „Реновабис“ - Германия, „Кирхе ин Нот“ - Кьолн, архидиоцеза на Кьолн, религиозните организации „Приятелите на Разпнатия Исус“ и „Свободни души“ от Италия, семейството и приятели на енорийския свещеник отец Ремо, семейството на г-н

Борислав Лоринков от Белене, Обществото на отците пасионисти от Италия, Епископската конференция на Католическата църква в САЩ, организацията „Опера Ориенте“ - Франция, и други дарители.

Празникът в с. Малчика започна с литургия, отслужена в 11 ч. в енорийската черква „Света Анна“ от епископа на Никополската епархия Петко Христов, апостолическият нунций архиепископ Болонек, отците пасионисти: отец Корrado, отец Ремо, отец Валтер, отец Фортунато, отец Енцо, отец Патрик, отец Пиерджорджо, отец Пауло, отец Енцо Марини, отец Паоло Аурели, отец Тито, отец Роберто и свещениците: отец Страхил, отец Койчо, отец Венцислав, отец Асен, отец Йосиф и отец Любомир от Пловдивската епархия.

След проповедта на епископ Петко енорийският свещеник отец Ремо Гамбакорта разказа кои са били причините, които са го потикнали да се заеме с този мащабен проект и какви трудности е срещнал по пътя на реализацията му. Отец Ремо обясни, че в енорийския център има голяма зала за срещи, посветена на българските мъченици и блажени Евгений, Йосифат, Камен и Павел, има канцелария за свещеника, офис на „Каритас“, „Света Анна“ - с. Малчика, социална кухня за бедни, младежки център „Евгений Босилков“, четири стаи за вероучение, апартамент за свещеника. Той говори също какви още дейности смята да развива за в бъдеще в центъра. Енористът благодари специално на младежите от „Каритас Амброзиана“ - Милано, които първи са

8

ИСТИНА
VERITAS

Брой 12 (1445)
декември 2010 г.

С упование в Бог

Още един поглед

От 4 до 7 ноември се състояха две важни събития за Католическата църква от източен обред в България. Дългоочакваното честване на 150-годишния юбилей планирано съвпадна с годишната среща на европейските източнокатолически епископи.

Още на 2 ноември пристигнаха част от 35 владци от източен обред, участници в срещата. Събитията почетоха кардиналите Петер Ердьо, председател на Съвета на епископските конференции в Европа, и Леонардо Сандри, префект на Конгрегацията за източните църкви, както и апостолическият нунций в България архиепископ Януш Болонек. Официални гости на срещата и празненствата бяха представители от източнокатолически Църкви от Албания, Беларус, Гърция, Италия, Кипър, Македония, Румъния, Русия, Словакия, Сърбия, Украйна, Унгария, Хърватска, както и миряни и свещеници от всички енории в страната.

Честванията започнаха на 4 ноември с научен симпозиум на тема „Историята на Католическата църква от източен обред в България“. Лектори бяха апостолическият екзарх Христо Пройков, министър проф. д-р Божидар Димитров, проф. Иван Еленков (СУ „Св. Климент Охридски“), проф. Войцех Южек (Познански университет), проф. Елмар Бодфелд (журналист - Германия), д-р Андреас фон Белов (директор на фондация „Конрад

Аденауер“ - София). Присъстваха и представители на правителството и на президентството на България.

На 5 ноември срещата продължи с тържествена литургия в храм „Възнесение Господне“ в Пловдив.

На 6 ноември, събота, беше изнесена беседа от епископ Христо Пройков на тема „История на Католическата църква с източнославянско богослужение в България и нейният живот днес“, след което бе отслужена тържествена литургия в храм „Блажен Йоан XXIII“. Последва концерт на хор „Йоан Кукузел Ангелогласният“.

Широко бе застъпена темата за „българския“ папа - Анджеоло Ронкали, блажен папа Йоан XXIII, който е бил делегат в България (1925-1935 г.) и става известен със своето

застъпничество и ревностно защитаване на интересите на Католическа църква в България и на българите. Вече като папа в Рим той не крие своята загриженост и искрени приятелски чувства към българския народ. Негови са думите, които цитира папа Йоан-Павел II при апостолическото си посещение в България: „Ако на някого от България се наложи да мине покрай моята къща през нощта сред трудностите на живота, ще намери винаги запалена лампа на моя прозорец. Почукайте! Почукайте! Няма да бъде попитан дали е католик или православен - той е просто брат от България и толкова. Да влезе, две братски ръце, едно топло приятелско сърце ще го посрещнат празнично“ (проповед за Коледа, 25 декември 1934 г.). Самият той - тога-

ва монс. Ронкали - е закупил мястото, на което днес се намира черквата, носеща неговото име, за да се построи семинария.

Важно място в беседите за историята на Църквата в България заеха и светите братя Кирил и Методий, които през 1980 г. бяха обявени от папа Йоан-Павел II за съпокровители на Европа. По време на тържествената литургия в катедралния храм „Успение Богородично“ в неделя монс. Христо Пройков раздаде на част от гостите юбилейни медали с образите на светите братя Кирил и Методий.

Епископ Христо Пройков също така издаде декрет, с който всички свещеници от екзархията, които имат повече от три години служба, получават правото да носят нагръден кръст в чест на 150-годишния юбилей.

Както в годините, в които е създавана Католическата църква от източен обред у нас, така и сега, когато честваме 150 години от нейното създаване, работата около подготовката както и самите чествания бяха постоянно съпътствани от думите: „За всичко благодарете... Духа не угасвайте“ (1 Сол., 5, 18-19).

Монс. Христо направи сравнение с предишния юбилей за 100-годишнината, когато Църквата е определила 12 годи-

ни за молитвена подготовка и как в годините на тоталитарния режим не е имало възможност за явен празник и официален израз на радостта от юбилея. Той също така разгледа трите години на подготовка на сегашния юбилей - под мотото на вярата, надеждата и любовта. Неслучайно посланието до коринтяни в литургията беше свързано с направеното сравнение - „А сега остават тия три: вяра, надежда, любов; но по-голяма от тях е любовта.“ (1 Кор., 13, 13).

На 7 ноември беше отслужена заключителната тържествена литургия в катедралния храм „Успение Богородично“, на която монс. Христо Пройков напомни, че нищо не е свършило, че радостта от празника продължава и че трябва да помним постоянно силите и ревността, с която предците ни са се борили дори и с цената на живота си за вярата и за да може Църквата ни да съществува и днес. Не беше пропуснат и подвигът на всички мъченици, умрели за вярата по времето на комунистическия режим в България, всички знайни и незнайни защитници на вярата, измъчвани с години по лагери и затвори. Постоянно в молитвите на тържествената бяха застъпени и благодарности към блажените Евгений Босилков, Йосафат Шишков, Камен Вичев и Павел Джиджов.

И все пак най-изчерпателно благодарността към създателите на Католическата църква от източен обред в България е изразено в юбилейната молитва, която продължаваме да казваме като израз на почит:

Бъди благословен, Господи, за всички онези, които ни водиха

по пътя на истинската вяра, които са ни предхождали във вярата -

Твои служители и приятели. Чрез тяхното застъпничество в небето

дари ни надеждата и радостта да продължим

с увереността на тяхната вяра по пътя, който е пред нас,

който започва с кръщението, продължава с ревността и завършва със светостта

пред дверите на Вечния Йерусалим.

Бъди благословен, Господи!

Савина ПОПОВА

В село Малчика

подкрепили усилията му. От името на младите от архидиоцеза в Милано специално слово отправи г-н Серджо Малакрида. След това отец Ремо благодари на обществото на отците пасионисти от Централна Италия и специално на енорията на пасионистите от Реканати за финансовата подкрепа за проекта. От името на религиозната провинция на отците пасионисти „Скръбна Божия Майка“ кратко слово изнесе провинциалният настоятел отец Пиерджорджо Бартоли. След това енористът отправи искрени благодарности на младежите от „Католическа дейност“ - Фермо,

Италия. Техният представител Масимилиано Рескини предаде специалните поздрав на архиепископа на Фермо монс. Луиджи Конти. В своите благодарности отец Ремо спомена г-н Борислав Лоринков от Белене, допринесъл много за построяването на енорийския център, а след него изброи и всички останали дарители. Г-н Лоринков поднесе поздрав към всички присъстващи.

След специалния момент на благодарности отец Ремо даде думата на апостолическия нунций монс. Януш Болонек. Архиепископ Болонек предаде на всички бащинския поздрав на папа Бенедикт XVI и неговата духовна близост. „Моля Господ - продължи нунцият, - който вижда в скришно, да възнагради благодетелите и строителите с много благодати. Искам да ви припомним, че Божията любов винаги ни

предхожда и ни изпреварва, тя продължава да ни поддържа, за да намери нашата молитва начало и изпълнение.“ Монс. Болонек ни прикани да помагаме на Светия отец с нашите молитви и да сме отзивчиви към неговото Светипетрово служение. Той завърши с пожеланието енорийският център да стане свидетелство на единство в сферата на икуменизма - с православните братя и протестантите, и в междурелигиозните отношения - с братята мусолмани, за да стане българското общество още солидарно и гостоприемно, а този център - място, чувствително към истинските човешки ценности.

След тържествената литургия всички - гости и домакини, присъстваха на тържествения благослов на енорийския център. Молитвата за благослова беше измолена от епископа монс. Петко Христов.

Росица ЗЛАТЕВА

Празник на духа и тържество на вярата

От стр. 5

монаси, сестри и вярващи към Бог за даровете, поднесени в продължение на 150 години. Всички се молиха заедно и във въздуха се усещаше топлотата и нежността на Божията ръка, която гали своите чеда. Единено в сърдечна молитва, множеството изказа предаността си към предшествениците, които от небето споделяха радостта на юбилея. Мъченичеството предизвиква тъга, но ни кара да се чувстваме силни във вярата. Блажените Камен, Йосафат и

Павел пребъдват с короната на светостта и бдят над малката общност в България. За небесен покровител на екзархията епископ Пройков обяви блажения папа Йоан XXIII. На 7 ноември официалното честване приключи с думите на епископ Христо Пройков: „Радвайте се, това са нашите дни на тържество, за всичко благодарете на Господ, духа не угасвайте. Да предадем факела на тези, които идват след нас, защото юбилеят продължава и неговото ехо ще се носи още дълго.“

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!
София ПЕЦЕВА

9 ИСТИНА VERITAS
Брой 12 (1445)
декември 2010 г.

БЛАГОДАРИМ И СЕ МОЛИМ!

Да благодарим за всички благодати

Да бъдем светлината на света...

ЯНУАРИ, февруари, март
Девета година, 2010-2011

Преди девет години заедно тръгнахме по пътя на нашето поклонничество - в едно постоянно движение на молитва за спасението на всички младежи в България и по целия свят. Девет години - време на молитва, време на жертва, време на усилие да живеем в доброто според Божията истина, с върност в ежедневието. Време, изживяно под покровителството на нашата Небесна майка Света Богородица - Безскверно зачената, която смирено прие Божията воля в живота си; на свети Йоан Кръстител, който проля кръвта си, защитавайки морала и Божиите закони; на нашите блажени мъченици Евгений, Камен, Павел и Йосафат, които са светлина по нашия път тук, в България. За молитвата няма граници и към нас се присъединяваха младежи от различни места в България, молитвена група NIKA в Украйна и Македония.

„Пак ви казвам, че, ако двама от вас се съгласят на земята да попросят нещо, каквото и да било, ще им бъде дадено от Моя Отец Небесен“ (Мт., 18, 19). Заедно се молихме с различни намерения: за младите семейства и за тези, които се обичат, за звания, за младите посветени, за тези, които страдат физически и духовно, за душите на починалите младежи, за единство и мир между младите, за младежите, жертва на зависимости, и за още много, много други. Вярваме, че Бог чува нашите молитви и праща своята благодат там, където има нужда.

Днес искаме да благодарим на Бог за всички получени благодати, за всяка спасена душа. Девет години - подобно на деветте месеца, време, необходимо за да се роди новият живот. Днес искаме да ти благодарим с думи, излезли от сърцето на някои от младежите през тези девет години:

Благодаря, Господи, за всяка малка нова запалена светлина...

Запалена в душата..., запалена в сърцето.

Носеща Твоя пламък, Твоя мир.

Като че ли човек се ражда отново...

Като че ли Ти, Господи, се раждаш отново...

Колко ли е силен огънят?! Огънят на Твоята любов!

И още една спасена душа; душа, която се връща при Теб.

Благодаря за това отворено сърце...

Благодаря Ти, Господи, за този път на търсене. Благодаря Ти за тази среща на откриване, среща на любов. Благодаря Ти за хората, в чиито очи Те открих, и за усмивките на техните лица. Благодаря и за моментите, в които ни беше трудно да направим дори още една крачка. Благодаря Ти за това, което всеки от нас отнесе в себе си.

„Всичко е благодат.“

Благодаря Ти, благодаря Ти...

Да благодарим за простите неща. За въздуха, който дишаме, че носим усмивка или че я предизвикваме. Да благодарим, когато сме уверени в себе си, когато чувстваме и участваме в промяната.

Че натрупваме опит. Животът като опит - болезнен или сладък.

Да благодарим за времето, което имаме, за всяка минута. За една минута с мисълта си можем да обиколим света, да победим някакво зло, да постигнем мечта...

Господи, желаем да бъдем единственият прокажен сред десетте, който се върна, за да Ти благодарим (Лк., 17, 12-19), защото да благодарим, означава да признаем, че Твоята щедрост е безвъзмездна.

Застанали в тишина пред Теб, искаме да вникнем в Твоя любящ поглед, обхващащ всички нас и най-отдалечените ни братя и сестри, и да Ти кажем от дълбочината на сърцето си само една дума: БЛАГОДАРИМ!

В светлината на втора светла тайна - Исус проявява Своята божественост на сватбата в Кана Галилейска

Отче наш...
Радвай се... (10х)
Слава на Отца...

Блажени Евгений, Камен, Павел и Йосафат, мъченици за вярата - бъдете светлина за нас!

Свети Йоане, Предтеча Господен - моли се за нас!

Младежко молитвено движение NIKA

...И СОЛТА НА ЗЕМЯТА

Духовни празници през октомври

Октомври бе месец, изпълнен с много и вълнуващи за нас, енорияшите, събития, празници, които бяха сериозен повод да ни сплотят всички нас, вярващите, и да се уверим още един път, че когато сме заедно, празникът е по-голям и радостта ни от него - по-пълна. През този месец в черквата „Свети Павел от Кръста“ чествахме много събития, оставили дълготраен белег в сърцата и съзнанието ни - 120 години от създаването на първата католическа черква в Русе, годишнина от полагането на първия камък на черквата, годишнина от сватбата на Милко и Росица, миропомазването на групата деца, посещаващи катехизис и подготвящи се за този ден вече 10 години, визитата на двамата епископи монс. Христо Проиков и монс. Георги Йовчев и кръщението на Максим. Всеки от тези празници изживявахме всички заедно с пълна радост и с чувство за отговорност пред Бог и един към друг за изпълнена мисия със светли дела.

През месеца в нашия храм бяхме свидетели на събития, свързани с три от седемте тайнства: кръщението на Максим, годишнината от сватбата на Милко и Росица и миропомазването на Деси, Дени, Марти, Мими, Мариела, Тони и Щефи.

Какво е Църквата за нас? Тя е храм за нашите души, тя е в нас и ние сме Църквата. С особена радост празнувахме 120-годишнината от полагането на първия камък, което е символ на началото, на раждането на нещо ново и както се полага на празник, и Евхаристията беше по-празнична. Благодарение на любезната покана на отец Валтер на

седмици наред се бяха подготвяли за този концерт, отделяйки част от свободното си време и за това.

Винаги с голяма радост и трепет посрещаме и отваряме сърцата си за всеки, пожелал да стане част от нашето семейство. Така беше и в деня, когато мъничкият Максим прие едно от тайнствата - кръщение, благодарение на волята на своите родители и кръстника, а именно в деня, когато празнувахме храмовия празник - 17 октомври. Монс. Георги Йовчев, епископ Петко и нашият енорийски свещеник отец Валтер благословиха Максим и всички ние му пожелаваме да расте здрав, със силна любов към Бог и да укрепва във вярата.

Ето, че дойде и дългоочакваният ден за Дени, Деси, Мария,

Мариела, Мартин, Тони и Щефи, в който те пред всички нас и най-вече пред монс. Петко и отец Валтер казаха своето „Да“ на вярата към Бог и дадоха обет, че ще бъдат добри християни и ще се ръководят от Словото Божие. Заслугата за това е най-вече на отец Валтер и сестра Йола, катехистките Емилия и Ирена, които със своята всеотдайност и любов към Бог и децата успяха да стигнат до сърцата им, да ги накарат да им повярват и да ги убедят, че това е пътят на спасението - вярата в Бог. Застанахме до тях и ние, техните родители, които ще продължаваме да ги подкрепяме и да се молим за тяхното здраве и духовно израстване.

Пример за младите и всички нас ще остане семейството на Росица и Милко, които преди 60

Заедно против трафика на хора

За четвърта поредна година отбелязваме 18 октомври - Европейския ден за борба с трафика на хора. Статистиките за броя на жертвите на трафик са противоречиви, но всички те - официални и неофициални, са тревожни. Вероятно броят на жертвите на трафик към и във Европа е около неколкостотин хиляди, а в световен мащаб се говори за над 4 милиона.

Нашата страна основно е страна донор на жертви на трафик и в по-малка степен е транзитен пункт и крайна дестинация. Данните за българите, станали жертви на трафик

доброволци, ученици и студенти информираха гражданите за рисковете от трафика на хора, като основно акцентираха върху трудовата експлоатация, отговорното родителство и митовите, свързани със секс услугите. Въпреки лошото време русенци се спираха на импровизираните центрове, попълваха кратките анкети, разговаряха с доброволците и си тръгнаха с информационни материали и специално изработените за кампанията гиврни.

Паралелно с това в три русенски училища доброволци изнесоха пред своите съученици тематични уроци на тема „Превенция на трафика на хора“.

Финалът на Европейския ден за борба с трафика на хора беше поставен с перформанс, на който официално беше представена песента „Празни обещания“, създадена специално за кампанията от доброволци на организацията. Обстанов-

ката се допълваше от подредената изложба на колажи и арт-инсталации, подготвени от ученици и студенти от града, също доброволци на „Каритас“ - Русе. Специални гости на вечерта бяха и Beat 4 fun, русенска beatbox група, станала известна след участието си в „България търси талант“. Всеки участник в перформанса остави посланието си на специалната стена и се докосна до личната история на реална жертва на трафик.

Нищо не приключва с тези събития. В рамките на кампанията доброволците на организацията ще изнесат още тематични уроци пред своите съученици и пред родителите си. Предстоят дискусии със студенти и преподавателите от РУ „Ангел Кънчев“. А на 14 декември в Русе ще се проведе сериозна международна среща с представителство на Румъния, Франция и България, с участието на институции и млади хора.

Всички дейности в тази насока се провеждат по линия на няколко проекта и с финансовата подкрепа на Националната комисия за борба с трафика на хора към Министерския съвет, на посолството на Кралство Холандия, „Каритас“ - Франция, Европейската комисия.

Светломира СЛАНОВА,
„Каритас“ - Русе

10 ИСТИНА
VERITAS
Брой 12 (1445)
декември 2010 г.

Европейският ден в Русе беше отбелязан с три събития. На четири възлови места в града

както и 13 средни общообразователни и професионални гимназии от града, а също и Русенският университет „Ангел Кънчев“.

Европейският ден в Русе беше отбелязан с три събития. На четири възлови места в града

както и 13 средни общообразователни и професионални гимназии от града, а също и Русенският университет „Ангел Кънчев“.

Европейският ден в Русе беше отбелязан с три събития. На четири възлови места в града

както и 13 средни общообразователни и професионални гимназии от града, а също и Русенският университет „Ангел Кънчев“.

Европейският ден в Русе беше отбелязан с три събития. На четири възлови места в града

както и 13 средни общообразователни и професионални гимназии от града, а също и Русенският университет „Ангел Кънчев“.

Рождество не е приказка

Когато пастирите си отидоха и спокойствието отново се настани във Витлеемската пещера, Детето от яслата повдигна глава и погледна към входа. Забеляза, че там стои едно момче, което гледаше притеснено и трепереше.

- Влез - каза Исус. - Защо се страхуваш?

- Не смея да вляза... Нямам какво да ти дам.

- А на мен би ми харесало, ако ми подариш нещо - каза новороденият.

Неканеният гост почервеня от срам и прошепна:

- Наистина, нищо нямам...

Нямам нищо мое. Ако имах нещо, нещо си мое, щях да ти го дам... А, я виж!

Ровейки в джобовете на прокъсания си панталон, момчето измъкна оттам едно ръждясало острие на нож.

- Това е всичко, което имам. Ако го искаш - давам ти го!

- Не - отговори Исус - запази си го. Бих искал да ми дадеш друго нещо. Ще се радвам да ми направиш три подаръка.

- С удоволствие - отвърна момчето. - Но... какви?

- Подари ми последната си рисунка.

Момчето се притесни и изчерви. Приблужи се до яслата и тихичко, за да не го чуят Йосиф и Мария, зашепна на ухото на Исус:

- Ама не мога, тя е ужасна... Никой не ще да я погледне дори...

- Точно затова я искам. Винаги трябва да ми даряваш това, което другите отхвърлят и което не харесват у теб... Освен това искам твоята чиния.

- Чакай... Аз я строших тази сутрин - запелтечи момчето.

- Точно затова я искам. Винаги трябва да ми даряваш това, което е строшено в живота ти - искам да го поправам... А сега кажи ми какво отговори на родителите си, когато те попитаха как си счупил чинията!

Лицето на гостенчето потъмня. То засрамено наведе глава и тъжно промърмори:

- Излъгах ги... Казах, че съм я изпуснал. Но не е вярно... Бях ядосан и я хвърлих със злоба на земята.

- Това исках да чуя - каза Детенцето Исус. - Винаги ми дарявай лошото от живота си - твоите лъжи, твоите клевети, твоя страх, твоята жестокост... Аз ще те освободя от тях. Нямам нужда да ги държиш у себе си... Искам да си щастлив и винаги ще прощавам грешките ти. И особено ще се радвам, ако всеки ден идваш у дома.

Ариел ДАВИД БУСО

11 ИСТИНА
VERITAS
Брой 12 (1445)
декември 2010 г.

С много любов и вяра

От стр. 2

кладенец среща Рахил и започва тази прекрасна история за неговото призвание. Така един кладенец събра 46-те семейства, които се завърнаха преди 120 години от Банат след 150-годишно изгнание. Този кладенец се е намирал в местността Бойов геран, близо до днешното село Горна Митрополия, Плевенско. За съжаление проблемите с местната власт карат завърналите се 46 семейства отново да помислят за отиване в Банат. И те тръгват по обратния път, огорчени от недобрата прием в България. Но преминавайки през държавния соват Гостилия, едно прекрасно място, където тече малката река Гостилия, на хората им харесва мястото, спират се и основават село Гостилия през есента на 1890 г. Името Гостилия е едно много интересно име, защото, преведено от латински, означава негостоприемно, усойно място. И наистина, мястото изглежда да на пръв поглед, чисто географски, много негостоприемно, но в същото време е много плодородно, защото тук минава една прекрасна река. На заселниците им предстои една много тежка зима, съчетана с чумна епидемия, която взима доста жертви и гостилчани никога няма да я забравят, понеже оцелява само една част от хората. Но със силна вяра в Бог и с голямо усърдие и трудолюбие те успяват да преодолят трудностите и през следващата година селото придобива вида, който има и днес. Отначало, както казах, селото е основано от 46 семейства, повечето банатски българи, но заедно с тях са дошли неколцина унгарци, немци и чехи от същата област. И така село Гостилия започва да расте, има години, когато достига до 1000 жители. Днес то е много намалало, тук живеят около 200 ду-

ши, повечето от които са възрастни хора. Въпреки това селото успя да отбележи този прекрасен юбилей, който е повод да се върнем назад в историята, да благодарим на Бог за всичко, което Той е направил за него.

- Според вас много или малко са тези години за Гостилия?

- На пръв поглед, чисто исторически погледнато, тези години са малко, но са наситени с много исторически събития. В тях има вплетени толкова съдби на хора, което ги прави много богати на съдържание. Само ще спомена за многото свещеници, които са служили в селото, аз съм двадесетият. Гордеем се също, че от нашата енория е излязъл един прекрасен свещеник - отец Марислав Банчев от обществото на отците успенци. Служил е тук почти 23 години и е бил подсъдим в голямата процес срещу свещениците. Осъден е с най-голямата присъда след смъртната - двадесет години лишаване от свобода, заедно с отец Петър Сарийски. Ето защо ние с право благодарим на Бог за този прекрасен свещеник, който е излязъл от това село. Не можем да забравим и другите свещеници, които са дали живота си и любовта си за тази енория и за това село.

- Успяло ли е селцето да съхрани през този изминал век своята идентичност и каква е ролята на Църквата за това?

- Село Гостилия успя напълно да съхрани своята идентичност - това е тъй наречената банатска идентичност, защото всички жители са банатчани, които след 150-годишно пребиваване в Банат донасят една средноевропейска култура. Когато човек дойде в селото, веднага ще забележи архитектурата на къщите, които са чисто средноевропейски, и може да опита много нетипични за

традиционната българска кухня ястия, да чуе и види песни и танци, показващи това богатство. Всичко това се е съхранило в село Гостилия благодарение и на читалището, на местните хора, които предават тези прекрасни традиции на своите деца и внуци. Освен това Църквата е допринесла много за съхраняването на тази култура, защото - нека не забравяме - когато село Гостилия е основано като селище през 1890 г., гостилчани веднага построяват черква и след нея училище.

- Как Гостилия вижда своето бъдеще?

- Това е един нелек въпрос, защото бъдещето на селото зависи от политиката, която се провежда в нашата страна. За съжаление както много други селца в България Гостилия се обезлюдява. Много млади хора го напускат и отиват към близкия град Плевен, към София или към чужбина. Но има поводи като Рождество Христово и Великден, когато хората се завръщат. Има такива, които се завръщат с проекти за Гостилия и ние се надяваме поне два-три проекта да се осъществят, за да може донякъде да се опази селото. Засага Църквата се опитва да съхрани традицията, да дава надежда на хората, защото ние, християните, сме хора на надеждата, но пак повтарям - всичко зависи от местните хора, доколко те ще успеят да реализират някои смели проекти, за да може селото да продължи да съществува. Ако пък не може да продължи да съществува, поне да опазим духа на Гостилия, който е вечен и който наистина е съхранил толкова много служения, толкова много любов от страна на местните хора. Ето защо се надяваме с Божиата помощ Гостилия да има едно прекрасно бъдеще.

Светла
ЧАЛЪКОВА

Раздел втори Седемте тайнства на Църквата Глава първа Тайнствата на християнското въведение Член 3 Тайнството Евхаристия III. Евхаристията в икономията на спасението Знаците на хляба и на виното

1333 В центъра на отслужването на Евхаристията стоят хлябът и виното, които с думите на Христос и призоваването на Свети Дух се претворяват в Тялото и Кръвта на Христос. Вярна на заповедта на Господа, Църквата продължава да прави в Негова памет до славното Му завръщане това, което Той направи в навечерието на Своето страдание: „Взе хляба“... „Взе чашата с вино“... Като стават по тайнствен начин Тяло и Кръв на Христос, знаците на хляба и на виното продължават да означават също и добротата на творението. Така в приношението ние отдаваме благодарност на Създателя за хляба и за виното (вж. Пс. 103, 13-15), плодове „на човешкия труд“, но най-напред „плод на земята“ и „на лозата“, дарове на Създателя. Църквата вижда в жеста на Мелхиседек, цар и свещеник, който „изнесе хляб и вино“ (Бит. 14, 18), един първообраз на собственото си приношение (вж. Prex eucharistica I seu Canon Romanus, 95: Missale Romanum, editio typica /Typis Polyglottis Vaticanis 1970/ p. 453).

1334 В Стария завет хлябът и виното са принасяни като жертва от първите плодове на земята в знак на признателност към Създателя. Но те получават ново значение в контекста на Изхода: безквасните хлябове, които Израил яде всяка година на Пасха, напомнят бързината на спасителното бягство от Египет; споменът за манната в пустинята ще напомня винаги на Израил, че Той живее от хляба на Божието слово (вж. Втор. 8, 3). Накрая, ежедневният хляб е плодът на Обетованата земя, залог на верността на Бог към своите обещания. „Чашата на благословието“ (1 Кор. 10, 16) на края на еврейското пасхално ядене прибавя към празничната радост от виното едно есхатологично измерение, това на месианското очакване за възстановяването на Йерусалим. Исус установи своята Евхаристия, като даде ново и окончателно значение на благословието на хляба и на виното.

1335 Чудесата с умножаването на хлябовете, които Господ благослови, разчупи и раздаде чрез Своите ученици, за да нахрани мнозинството, са предобраз на свръхизобилието на този единствен хляб, т.е. на Неговата Евхаристия (вж. Мт. 14, 13-21; 15, 32-39). Знамението на водата, превърната във вино в Кана Галилейска (вж. Иоан. 2, 11), известява часа за прославата на Исус. Той показа извършването на сватбеното угощение в царството на Отца, където верните ще пият новото вино (вж. Мк. 14, 25), станало Кръвта на Христос.

1336 Първото провъзгласяване на Евхаристията разедини учениците, така както съобщението за страданията ги скандализира: „Тежки са тия думи! кой може да ги слуша?“ (Ин. 6, 60). Евхаристията и кръстът са камъни за препъване. Това е същата тайна и тя не престава да бъде повод за разделяне. „Да не искате и вие да си отидете?“ (Ин. 6, 67). Този въпрос на Господ отеква през вековете като призив към любовта Му - да открием, че Той е единственият, който има „думи за вечен живот“ (Ин. 6, 68) и че да приемем с вяра дара на Евхаристията, означава да приемем самия Него.

1337 Като обикна своите, Господ ги обикна докрай. Като знаеше, че е дошъл вече часът да си отиде от този свят и да се завърне при Своя Отец, по време на вечерята Той изми нозете на учениците Си и им даде заповедта да се обичат (вж. Ин. 13, 1-17). За да остави залог за тази любов, за да не се отдалечава никога от Своите и за да ги направи съучастници на Своята Пасха, Той установи Евхаристията като спомен за Своята смърт и Възкресение и заповяда на Своите апостоли да я отслужват до Неговото завръщане, „като ги назначи за свещеници на Новия завет“ (CONCILIUM TRIDENTINUM, Sess. 22a, Doctrina de ss. Missae Sacrificio, c. 1: DS 1740).

1338 Трите синоптични Евангелия и свети Павел ни предадоха разказа за установяването на Евхаристията; от своя страна свети Йоан припомня думите на Исус в синагогата на Капернаум, думи, които подготвят установяването на Евхаристията: Христос се посочва като хляб на живота, слязъл от небето (вж. Ин. 6).

1339 Исус избра времето на Пасхата, за да извърши това, което беше известил в Капернаум: да даде на Своите ученици Своето Тяло и Своята Кръв:

„И настана денят Безквасници, когато трябваше да се заколи Пасхалното агне; и прати Исус Петра и Иоана, като им рече: „Идете, пригответе ни пасха, за да ядем...“ И като отидоха ... приготвиха пасхата. И когато настана часът, Той седна на трапезата и дванадесетте апостоли с него, и им рече: „От сърце пожелах да ям с вас тая пасха, преди да пострадам; понеже, казвам ви, няма вече да я ям, докле тя се не извърши в Царството Божие...“ И като взе хляб и благодари, преломи и им даде, казвайки: „Това е Моето тяло, което за вас се дава; това правете за Мой спомен.“ Също взе и чашата след вечеря, като рече: „Тая чаша е новият завет с Моята Кръв, която за вас се пролива“ (Лк. 22, 7-20) (вж. Мт. 26, 17-29; Мк. 14, 12-25; 1 Кор. 11, 23-25).

Из „Катехизис на Католическата църква“

Телевизионни предавания Рождество Христово 2010 Световен ден на мира 2011

Петък, 24 декември 2010 г. - навечерие на Рождество Христово. Среднощна литургия, председателствана от папа Бенедикт XVI в базиликата „Свети Петър“. *Начало - 23,00 ч.*

Събота, 25 декември 2010 г. - послание за Рождество Христово и благослов „Urbi et Orbi“ (За града и за света) на папа Бенедикт XVI от площад „Свети Петър“. *От 13,00 до 13,45 ч.*

Събота, 1 януари 2011 г. - тържество „Дева Мария Богородица“.

Литургия, председателствана от папа Бенедикт XVI в базиликата „Свети Петър“ по повод 43-тия Световен ден на мира. *От 11,00 до 12,45 ч.*

Часовете са дадени по българско време.

Полша издига най-високата статуя на Исус Христос в Европа

На високия хълм в полския град Швиебоджин се издига грандиозна 30-метрова статуя на Исус Христос. Тя е най-високата статуя в Европа и е по подобие на статуята „Христос Спасител“ в Рио де Жанейро, Бразилия. Парите за нейното изграждане са събрани от местните жители, благодетели и спонсори, които се надяват статуята да бъде обявена за шедьовър на сакралното архитектурно изкуство, да се превърне в символ на града, в светилище и атрак-

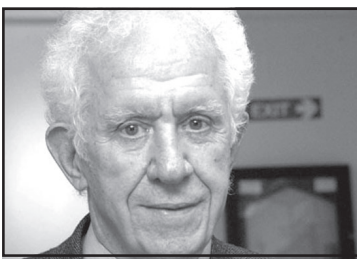
тивно място за милиони посетители - богомолци, поклонници, туристи не само от Полша и Европа, но и от цял свят. Статуята и оформлението на околната среда ще бъдат окончателно завършени през 2011 г., когато ще се състои откриването и освещаването, на което се очакват над 2 млн. посетители. Католическата църква и правителството на Полша официално са поканили папа Бенедикт XVI.

Веска КОЧУМОВА

Мултимиллионер - щедър дарител на Църквата

Британският мултимиллионер Албърт Габей разказва в биографичния си „Роден съм в Уелс, Великобритания, през април 1927 г. и

съм петото, последно дете на семейството. Баща ми е емигрант, еврейин от Ирак. Израснах в пуританска католическа среда и строго религиозно възпитание. По време на II световна война бедното семейство трудно издържаше учението ми. Завърших икономически и юридически науки и се готвех за политическа кариера. Не пропусках неделните литургии през студентските си години и се молах на Бог да ми помогне. Една нощ чух небесен глас в съня си: „Ще станеш търговец, ще забогатееш много и ще помагаш на Църквата и на бедните!“ Събудих се и сутринта в енорийската черква се помолах и обещах да изпълня казаното и ако забогатяя - да даря половината богатство на Църквата и на бедните. Взех назаем 100 лири, започнах с едно малко магазинче. С годините те станаха много. Създадох верига „Куик Сейв“ (Kwik Save) от 56 малки и средни магазини на изгодни цени из цяла Великобритания

- предимно в квартали за хора със средни доходи. Постигнах много големи успехи, спечелих много пари, натрупах голямо богатство. Тази дейност приключих през 2009 г., задушен от големите вериги „Теско“ и „Сейнсбъри“, но на 82 години бях вече не милионер, а мултимиллионер с над 600 милиона лири. Като вярващ католик изпълних небесната заръка и обещанието си - предадох на Католическата църква над 300 млн. лири, другите 300 млн. предадох на благотворителни организации и 10 млн. запазих за семейството си. Благодарна на Всевишния! Щастлив съм, че дарих тази голяма сума на нашата Католическа църква и знам, че папа Бенедикт XVI ще я използва също за благотворни дела по целия свят. С него поддържам близки отношения, освен това сме и пълни връстници - родени сме в един месец и в една година. За мен той е най-авторитетната личност в съвременния свят. Моля се на Бог да го закриля!“

Петър КОЧУМОВ
(По материали на чуждестранния печат)

Момиче с „кристално чисто сърце“ и „любов, голяма колкото океан“ - така монс. Анджело Амато, префект на Конгрегацията за светците, нарече младата италианка Киара Бадано, която обяви за блажена на Католическата църква. Тържествената литургия архиепископ Амато отслужи на 25 септември в светилището Дева Мария на Божествената любов в присъствието на повече от 20 хиляди младежи от епархията на Акуи (Северна Италия) и на Движението на фоколарите, към което е принадлежала Киара. Въпреки своя кратък живот (почина поради тежка болест през 1990 г. на 18 години) Киара остава „пример за мисията на християнина и е призив да протрием свежестта и ентузиазма на вярата“, каза в проповедта си монс. Амато.

Киара Бадано е първият член на Движението на фоколарите, която Църквата издига към небесните олтари. Пророчески са думите, които основателката на движението Киара Лубик, починала през 2008 г., каза за Бадано: „Колко много светлина има в нашата Киара.“

По характер Киара е щедра, общителна и сърдечна. Още 4-годишна избира внимателно най-хубавите си играчки, които да дари на бедните деца. В първи клас отделя голямо внимание на другарчето си по чин, което е сираче без майка. На Коледа по предложение на майка си го кани на обяд, настоявайки да застелят масата с най-хубавата покривка, защото „днес Исус ще бъде с нас.“

Деветгодишна открива Движението на фоколарите и се приобщава към идеала на единството в групата Джен. Освен това участва активно в живота на енорията и епархията. През 1981 г. с родителите си участва във Family Fest (Фестивал на семействата) в Рим. Това е началото на един нов живот и за тримата.

Започва кореспонденция с Киара Лубик. До края на своя живот споделя с нея откритията и изпитанията. През 1983 г. пише на Киара: „Открих, че Изоставения Исус е ключът към единство с Бог и искам да го избера като мой жених и да се подготвя за момента, когато ще дойде. Избирам го!“ Това е из-

бор, който никога вече няма да постави под въпрос.

От нейните писма искрят радост и удивление от откриването на живота. Киара е момиче като всички: весела и жива, обича музиката, плуването и тениса, разходките в планината. Има много приятели. Когато я питат дали на тях ще говори за Бог, тя отговаря: „Не трябва да говоря за Исус, но да дам Исус с мое поведение.“

Нейният път не е самотен. Той е път, изминат заедно с другите от движението Джен. Те никога не пропускат възможността да „укрепят своето единство“ - както самите казват - било по време на своите срещи, когато си разказват опити от живяно-

„Медицината остави своите оръжия. Със спирането на лечението се увеличава болката в гърба и почти не мога да се обръщам настрани. Чувствам се толкова малка, а пътят, по който трябва да вървя, е толкова труден.“

Отговорът идва много бързо: „Не се страхувай, Киара, да Му кажеш своето „да“ във всеки момент. Той ще ти даде сила, бди сигурна! Аз също се моля за това и съм винаги там с теб. Бог те обича неизмеримо и иска да проникне в дълбините на душата ти и да те накара да изпиташ вкуса на небето.“ Киара Луче“ (Ясна светлина) е името, което избрах за теб! Харесва ли ти? Това е светлината на идеала,

Полет към небето - Киара „Луче“ Бадано

то Евангелие, било с телефонни разговори, съвместни посещения, екскурзии, подаръци. Сред тях споделянето на благата е реалност. До своята смърт Киара запазва в своята списък с неща, които да дари на тези, които се нуждаят от тях повече от нея.

На 17-годишна възраст, докато играе тенис, усеща силна болка в рамото. Започват клинични изследвания. Скоро диагнозата е поставена: тумор на костите. През февруари 1989 г. е направена първата операция, но надеждите са оскъдни. В болницата в Торино я посещават приятели от движението и групата Джен в подкрепа на нея и семейството ѝ. Киара посреща с голяма смелост болките при лечението. При всяка нова болестна „изненада“ тя решително казва: „За теб, Господи! Щом Ти го искаш, аз също го искам.“

Не след дълго Киара загубва чувствителността в краката си. Това, което я подкрепя в най-трудните моменти, е единението ѝ с Изоставения Исус. Тя казва: „Ако сега ме питате дали искам да ходя, бих казала не, защото така съм по-близко до Исус.“

Дори когато вече е неподвижна, Киара продължава да е много активна. Следи по телефона новообразуваната група „Младежи за един единен свят“ от Савона. Присъства на конгреси и различни други дейности със съобщения, картички, плакати, за да опознае и запознае приятели и съученици с Джен.

Постоянства в предлагането на болката си като жертва: „Интересува ме само волята на Бог - да я следвам добре в настоящия момент.“ И отново: „Сега нямам нищо здраво в тялото си, но все още имам сърце и с него мога още да обичам!“

Отношенията ѝ с Киара Лубик стават по-близки. На 19 юли 1990 г. малката Киара ѝ пише:

който побеждава света. Изпращам ти го с цялата си любов.“

С влошаването на състоянието трябва да се увеличи дозата морфин, но Киара Луче го отхвърля: „Ще ми отнеме ясното съзнание, а болките са единственото, което мога да предложая на Исус.“

Киара Луче се отправя към небето на 7 октомври 1990. Помислила е за всичко: за песните на погребението си, цветята, прическата, роклята. Пожелала е да бъде в бяло, като невеста... Има препоръка: „Мамо, докато ме подготвяш, трябва непрекъснато да повтаряш: сега Киара Луче среща Исус.“ На баща си, който я пита дали все още иска да дари роговицата на очите си, отговаря с лъчезарна усмивка. Следва и последното събогом към майка ѝ: „Довиждане, бъди щастлива, защото аз съм щастлива“, и една усмивка към баща ѝ. На погребението, отслужено от епископа на епархията, идват стотици младежи и много свещеници.

Репутацията ѝ на святост се разпространява. Епископът на Акуи монс. Ливьо Маритано, от когото е получила миропомазването и който я посещава няколко пъти по време на болестта ѝ, на 11 юни 1999 г. открива началната епархийна фаза от процеса за обявяването ѝ за блажена. „Мисля, че нейното свидетелство би било особено значимо за младите хора - казва той. - Имаме нужда от святост днес. Младите хора имат нужда от помощ, за да намерят посоката, за да преодолеем несикурността и самотата, за да открият отговор на въпроси като неуспех, болка, смърт.“

На 3 юли 2008 г. Киара Луче е обявена за Достопочтена, а на 19 декември 2009 г. Светият отец признава чудо, станало чрез застъпничеството ѝ - преподобията ѝ с Киара Лубик стават по-близки. На 19 юли 1990 г. малката Киара ѝ пише:

12

ИСТИНА
VERITAS

Брой 12 (1445)
декември 2010 г.

На литургии за беатификация на Киара Луче Бадано и на празника за нея в зала „Павел VI“ на 25 и 26 септември т.г. присъстваха младежи от 5-те континента, между които и група от България. Ето какво ни пишат някои от тях:

„Срещата в Рим беше страхотна. Провъзгласяването за блажена на Киара Луче поддържа на всеки вдъхновяващо и всеки от нас беше заобиколен от атмосфера на любов и много радост, тъй като Исус беше между нас.“

Зорица, 14-годишна

„Киара Луче Бадано на пръв поглед изглежда като най-обикновено момиче. Но това съвсем не е така, напротив, тя е наистина НЕОБИКНОВЕНА, различна от другите. Различна, защото е възприемчива към Божията благо-

дат и Божия план, който ѝ се открива малко по малко.“

Александра, 15-годишна

„Киара Бадано е човек с много силен дух и воля. Въпреки тежката болест тя успява да преодолее мисълта, че ще си отиде от този свят толкова млада. Още от малка живее според Евангелието и се старее винаги да помага на околните, на тези, които са по-бедни от нея, дори и на тези, които са ѝ неприятни. Тя казва „Да!“ на Исус и се радва, че страда, както и Той е страдал на кръста за целия народ. За мен Киара е едно прекрасно момиче и всички трябва да се стараем да следваме нейните дела и да живеем според Евангелието. Киара Луче заслужава да бъде светица.“

Вени, 14 годишна